

HALKIN

SESi

12 Mayıs

1976

250 Kuruş

56

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

**PAZARCIK
KÖYLÜLERİNİN
TOPRAK ve HÜRRIYET
MÜCADELESİNİ
DESTEKLEYELİM !**

KOMANDOLARA SİLAH VEREN SUBAYLARDAN BİRİ DE DEVREK DE.

Devrek, 9140 nüfuslu küçük bir ilçedir. İlçede bir tek kereste fabrikası, şahis lara ait birçok kereste atölyeleri vardır.

Atölyelerdeki işçilerin % 80'i sigortasızdır. Ve günde 12-14 saat çalıştırılarak 50 TL. yevmiye almaktadırlar. Devlet Kereste Fabrikasına gelince; burada yetki Türk-İş'e bağlı Ağaç-İş sendikasının elindedir. Buradaki işçi sendikası yevmiye işbirliği neticesinde sömürülmektedir. Şöyle ki; fabrikada geçici işçi sayısı 100'ü bulmaktadır. 7-8 seneden beri fabrikada çalışan bazı işçiler halen geçici işçi statüsündedir. Bunların yevmiyeleri 70-80 liraya yükseldiğinde ellerine çıkış verilmekte, 2-3 gün sonra da asgari ücret olan 40 TL. ile tekrar çalışmaya başlanmaktadır. Bu duruma karşı çıkanlar ise bir daha işe alınmamaktadırlar. Sendika ise bu duruma karakterinden dolayı seyirci kalmaktadır.

Bir de Orman işletmesine bağlı fidanlıklar vardır. Fidanlıkta çalışan işçiler "YEK-TA BEY" denen mühendisin baskıları neticesinde MİSK'e bağlı ÖZTARIM-İŞ sendikasına üye kaydedilmişlerdir. Fidanlıktaki bütün işçiler 40 TL. yevmiye ile 10-12 saat çalıştırılmaktadırlar. "İşçi fabrikaya ortak", "Sermayenin tahakkümüne son" diyebilecek kadar yalan söyleyen bu faşist sendikanın ismi var cismi yoktur Devrek'te. İşçiyi hak alıyorum diyen bu sendika, 2 yıl için 5 TL. zam almıştır. Yıl başına 2,5 TL.! Ne kadar işçi yararına (!) bir meblağ değil mi? Bizim fidanlık işçilerinin yanına gittigimizi ve onlarla konuştuğumuzu gören bu faşist mühendis "YEK-TA BEY", bilhassa "Babadag Orman Fidanlığı" işçilerine baskı yapmıştır. Halen baskı ve sömürüsüne devam etmektedir.

İlçenin tabanı genellikle ileridir. Fakat bilhassa dışarıda okuyan Ülkü Ocakları üyesi olan Devrekli faşistler de vardır. Birazı

da dışarıdan tayin edilmez. Sayıları 10-15'i geçmemekle beraber iktidarda MC hükümetinin bulunması nedeniyle köylüde milliyetçilik (!) yalanı altında faşizm propogandası yapılmaktadır. Biz köylülerle konuştuğumuzda bize birtakım yalanlarla hücum etmekte ve tecrite çalışmaktadır. Fakat Devrek'te ken dileri tecrit olmalarına rağmen MC sayesinde at koşturabilmektedirler. Fakat bazı köylülerde ve ilçe içinde halk onlara gerekli dersi vermektedir. Geçen sene Dirgine köyünde propoganda yapmaya çalışan Şerafettin adlı sağlık memuru faşisti köy halkı engellemiş ve köyden kovalmıştır. Bazen de faşistler tehdit ve din sömürsü taktiklerini kullanarak adam kazanmaya çalışıyorlar. Bir arkadaşına atılan tehdit mektubu şu anda elimizdedir. İki ay evvel atılan bu mektubun kimin tarafından atıldığı bilinmemektedir. İki tane fotokopisi Cumhuriyet ve Yeni Ortam gazetelerine gönderildi.

Şu anda 125. Jan. Er. Eğt. Alayına, Ankara'da Nejdet Güçlü'yü öldüren Ülkü Ocakları Başkanı ve ikinci başkanına silahlarını vererek Nejdet Güçlü'nün öldürülmesini sağlayan iki üstegmen-den (şimdiki rütbeleri yüzbaşı) biri olan Mustafa İleri atanmıştır. Bu kişinin tayin edilmesiyle faşistler biraz daha azmışlardır. Ve duvarlara MHP yazacak kadar cüret göstermişlerdir. Polis ise bu yazının bulunduğu bölgede devriye gezerek, silinmesini önlemek için bu yazının bekçiliğini yapmıştır. Biz "Kahrolsun Emperyalizm ve Faşizm", "Katil İktidar", "Gerici ve Yoz Eğitime Hayır", "Bağımsız Türkiye", "İş, Toprak, Hürriyet", "Yurtseverlere Hürriyet, Zindanlar Boşalsın" yazılarını yazdığımızda ve afiş yapıştırdığımızda bizleri karakollara çağırarak burada arkadaşlara baskı uygulayan polis, faşistlerin sloganlarının bekçiliğini yapmaktadır.

Yine bu faşistlerin bir hedefi Devrek'te Ülkü Ocaklarını açmaktır. Bunun için bir seneye yakın zamandan beri uğraşmaktadırlar. Staj bahanesiyle Devrek Orman İşletmesine RTÜ'den faşist militan gönderilmiştir. Ayrıca Devrek'e parayla adam kazanılması için para gönderilmiştir. Bunda da halkın kararlı mücadelesi sayesinde başarılı olamayan faşistler demogoji yolunu seçerek faaliyete girişmişlerdir. Bu da hüsrana uğratılacaktır. Yine bu faşistler Devrek'te destek bulamayınca dışarıdaki bir adamlarının iştiraki ile Devrek Ülkü Ocakını kurmuşlardır. Bu derneğin ismi var, cismi yoktur. Fırsat gözlemektedir cismini ortaya koyabilmek için. Bu derneğin binası da yoktur.

Fakat yiğit Devrek halkı bütün baskı yöntemlerine rağmen faşistlerin emellerine bütün gücüyle karşı koyacaktır.

DEVREK'TEN
BİR DEVRİMCİ

ELAZIĞ'DA HALK KOMANDO-POLİS SALDIRISINA CESARETLE KARŞI KOYDU

Biz Elazığ Atatürk Lisesi öğrencileri ve Elazığ Ortaokulu öğrencileriyiz. Sene başından beri faşist baskılar devam ediyor. Okullarımızdan bir çok devrimci öğrenci atıldı ve sürgün edildi. Devrimci öğrenciler devamlı polis ve idarenin işbirliği ile baskı altında tutuluyor. Geçenlerde polis ve faşistler birleşerek ortaokul öğrencilerine saldırdılar ve onları mahalle içlerine kadar sürdüler. Mahalle halkı saldırılara karşı direnerek, sopa ve taşlarla, polis ve faşistleri kovaldılar. Bu arada polisler ve faşistler, bir bakkalın ve mahalledeki evlerin camlarını kırdılar.

Bundan sonraki günler faşistler okulun önünde bildiri dağıttılar. Bildiriye almayan devrimci öğrencilere polis ve faşistler saldırdılar. Etrafta toplanan kadınlar polisli yuhladılar, ekip arabasını taşıyıp, camlarını kırdılar. Halkın direnişi karşısında polisler, "Bu komünistlerle başa çıkılmaz" diyerek geri çekildiler. Ögleden sonra Ülkü Ocaklı faşistler, "Arkadaş" dergisini ve bildirilerini polislerle beraber halka zorla vermek isteyince kadınlar ve çocuklar faşistlere saldırarak dergi ve bildirileri yaktılar. Bunun üzerine polisler Yenimahalle, Fevzi Çakmak ve Zafran mahallelerine saldırdılar. Biriken halk "Katil İktidar" diye bağırınca, polisler halkın üzerine ateş açtılar ve gelişigüzel halkı toplamaya başladılar. Halk bunu protesto etti ve polisi taşıladı. Bu arada bir kadın, polislin kafasına çöp tenekesini geçirerek kırmıştır. Kadınlar inşaattaki demir ve taşlarla polise karşı koydular. Üstüste gelen polis ekipleri, bir grup halkı dağılık yöreye doğru kovalamaya başladılar. Sonra ekipler halinde gelen polisler, mahalledeki halktan kadın - erkek 30 kişiyi döverek ve yerlerde sürükleyerek gözaltına aldılar.

Halkın tepkisi karşısında Mahalle Camisine kaçan polis, oradaki halka "Alevi komünistler camiye saldırıyorlar" diyerek halkın arasına ikilik sokmaya çalıştılar. Bu olaydan sonra, gece saat 23.00 sıralarında mahallekâh velerinde arama yapmak bahanesiyle oradaki halka hakaret ettiler.

Bütün bu saldırılar bir seneden beri özellikle gençliğe saldırmakla başlayan saldırıların bir devamıdır.

Önce bazı okulları ele geçiren faşistler, şimdi de mahallelere saldırıyorlar. Alevî-Sünnî bir olsun, faşistler kahrolsun!

ELAZIĞ'DAN
LİSE ÖĞRENCİLERİ

AKTEPE HALKI FAŞİST BASKILARA BOYUN EĞMEYECEK

Sayıları 300-400'ü bulan faşistler 21 Mart Pazâr günü saat 15.00'de izinsiz bir miting yaptılar. Bu miting sırasında faşistler sağa sola saldırıp, Aktepe Halkçı Gençlik Derneğini de yağmaladılar. Burada bulunan çok sayıda Halkın Sesi, Aydınlık ve Halkın Kurtuluşu dergilerini yırttılar. Daha sonra gelen iki otobüs dolusu polis, faşistleri halkın elinden kurtarmak için uzaklaştırdı. Halktan 50-60 yaşlarında bir kadının anlattığına göre, semtin futbol sahasında po-

lis faşistlere iki tabanca vermiştir. Polisler daha sonra üzerinde tabanca görülen Nihat Kamacı'ya devrimci zannederek yakalamışlar, faşistlerin "o bizdendir" demeleri üzerine serbest bırakmışlardır.

Bu olaylardan iki saat sonra 06 AK 716 plakalı kırmızı bir Murat ve yeşil renkli bir Murat arabayla faşistler tekrar geldiler. Devrimcilerin evlerinin önünden geçerek, kurşun yağmuruna tuttular ve camların kırılmasına sebep oldular.

Mitingde ve daha sonraki evleri kurşunlama olaylarında isimleri tesbit edilen faşistler şunlardır: Kadir Kıpırdamaz, Sabri Özdemir (Aktepe Ülkü Derneği Başkanı) Nihat Kamacı, Orhun Orhan (General lakaplı), Malkoç (Keçiören Ülkü Derneği Başkanı), Hüseyin Özcan, Kemal Atik.

O günden sonra faşistler Aktepe'ye hergün gelmekte, halkın üzerine tabanca ile ateş edip, gözdağı vermeğe çalışmaktadırlar. Yine bu olaydan birkaç gün sonra semtimizin ilerici muhtarı Mehmet Doğan'ın evini kurşunlamışlar ve gece yatmakta olan çocuğu atılan kurşunlarla yaralanmaktan kıl payı kurtulmuştur. Hüseyin Atalмыш'ın evi de aynı şekilde kurşunlanmıştır. Faşistler gittikten sonra da polis gelmekte ve adam arama bahanesiyle halka baskı yapmaktadır. Aktepe'de faşistlerin polise verdikleri isimlerin sayısı 20'yi aşmıştır. İsimlerinin polise verilmesinin nedeni Aktepe Halkçı Gençlik Derneğinin üyesi olmalarıdır. Faşistler çekildikten sonra polis derneğe karakol kurarak, kim gelirse tutmaya başlamıştır.

Onbeş gün içinde Ferhat Aydın, Enver Yamuroğlu, H. Hüseyin Atalмыш, Mebrû, Çoşkun Kökver, Naki Doğan ve Ercüment Şerbetçioğlu tutuklanarak Merkez Cezaevine götürülmüşlerdir. Bu arkadaşlara bir sürü hayallî olay kabul ettirilmek amacıyla 3-4 gün işkence yapılmıştır.

Biz Aktepelî yurtseverler olarak yapılan polis-faşist işbirliğini teşhir ediyoruz. Aktepe halkı bu baskıların nedenini çok iyi biliyor ve mücadele azmi daha çok kuvvetleniyor. Faşizme ve ülkemizin baş düşmanı iki süper devlete karşı açmış olduğumuz millî bağımsızlık mücadelemizi bastırmaya çalışıyorlar.

AKTEPELİ YURTSEVERLER

KÖYLÜLERİN DEVRİMDEKİ YERİNİ REDDEDENLERİN MASKESİ DÜŞÜYÜR

Yirmi üç seneden beri, Ceylanpınar yakınında iki cırcıp arasında, Yukarı Hümeysra, Aşağı Hümeysra, Herma, Yeni Maden köylülerinin ortak olarak kullandığı mera, Muhammed Zavarıo adında bir toprak ağası tarafından gaspedilmek istenmektedir.

Köylüler merayı kullanmaya devam ederlerse, ağanın silahlı adamları ve jandarmanın müdahalede bulunacağı tehdidi savurulmaktadır.

Köylüler, şimdiye kadar devletin ilgili organlarının toprak meselesini çeşitli şekillerde savsakladıklarına ve işi hep toprak ağalarının yararına sonuçlandırdıklarına, verdikleri dilekçelerin, dosyalarda tozlanacağını, görmekte oldukları. Bu yüzden toprak meselesini kendi yarar-

larına çözebilmek için öncelikle verecekleri birlikte mücadeleye güvenmektedirler.

Köylülerin toprak meselesinin, devrim meselesi olmadığını ve yine Türkiye'de faşist diktatörlüğün olmadığını çeşitli şekillerde ifade eden revizyonistlerin maskesini halkımız çeşitli şekillerde düşürmektedir. Bugün emekçi halk, "Ne Amerika Ne Rusya, Bağımsız Bloksuz Türkiye" şiarını haykırmaktadır. Bağımsız ve demokratik Türkiye'yi emekçi halk mutlaka kuracaktır.

BİR GRUP DEVRİMCİ
CEYLANPINAR-URFA

MALATYA LİSELERİNDE FAŞİST SALDIRILAR

19.4.1976 günü saat 13.00 sıralarında okuldan eve giderken yeni yol dolaylarında 25-30 kişilik Ülkü Ocaklı faşist grup dört devrimciye saldırdı. Saldırılanlardan Mehmet Ali İnce'nin çene kemiği kırıldı. Hüseyin Kınacı'nın sağ gözü zedelendi. Aslan Aslan'ın sırtına zincir ve sopalarla vurdular. Diğer bir devrimciyi muştı ile yüzünden yaraladılar.

M. Ali İnce koma halinde hastaneye kaldırıldı, burada tedavisi mümkün olmadığı için Ankara Hacettepe Hastanesine götürüldü. Tedavi için haktan iki günde 4500 TL. toplandı.

Olayın ikinci günü Gazi Lisesi öğrencisi dört faşist okulda polisler tarafından arandı. Aranan bu faşistlerin herbirinin üzerinden birer torba acı biber, zincir ve cop çıktı. Fakat karakolda hemen bırakıldılar. Bu saldırıyı öneten azıllı faşist boksör Osman Geleğel ve Yaşar Bozkurt hiç bir takibata uğramadılar. Öğrencilerin güvenliği için direnecilerini ve saldırganları hak ettikleri dersi vereceklerini belirtiyorlar.

21.4.1976 günü dışardan gelen faşistler Turan Emeksis Lisesine girdiler. Bizi kendilerini atacağımızı bilen faşistlerin imdadına polisler yetişerek onlar zor durumdan kurtardılar. Dağıldıktan sonra tüm güçleri okulun önüne toplayan faşistler devrimcilerin toplanmasıyla onların üzerine saldırdılar. Devrimcilerin "KAHROLSUN FAŞİSTLER" sloganıyla karşı koymaları karşısında darılmak zorunda kalan faşist güçlerin imdadına, yin polis arabası yetişmiş ve saldırıya uğrayan devrimcileri toplamak istemiştir. Ancak mahallenin kadınları polis ve faşistlerin saldırısı karşısında devrimciler evlerine alarak savunmuşlardır. 22.4.1976 günü halk ve devrimciler Lise önünde toplanarak, Faşistler pabucu pahalı olduğunu gördüler ve polislin emri ile dağıldılar. Polis, daha sonra halk ve devrimcilere saldırdı. Yiğit bir şekilde karşı konuldu ve "KATİL POLİS" denilerek polis arabası taşılandı. Polisler halkın direnişi karşısında kaçmak zorunda kaldılar. Daha sonra polis rası gele devrimcileri topladı. Gözaltına alınan 15 kişi hakaret edildi ve baskı uygulandı. İçlerinden 7 devrimci tutuklanarak Malatya Cezavine kondular.

24. NİSAN, 1976 GÜNÜ DOĞ. ŞEHİR'DE "HAYAT PAHALILIĞI VE FAŞİZMİ PROTESTO" YÜRÜŞÜ VE MİTINGİ HER TÜRLÜ KUNUNİ FORMALİTESİ YERİNE GİRİLDİĞİ HALDE KANUNSUZ İPTAL EDİLDİ.

MALATYA'D
BİR OKUYU

HALKIN SESİ
HAF-TALIK DERGİ

- Sahibi: İLKER SÜMERKAN
- Sorumlu Yazı İşleri Md. FIKRET ULUSOYDAN
- Yönetim Yer.: Çatalceğme Sok. 48/11 Çeşneliçe - İstanbul
- Yazışma ve Abone Ad. P.K. 112. Sirtoci - İst.
- Baskı: Barış Ofset
- Abone şartları: Yurtiçi Yıllık 125 Altı aylık 65 TL. Avrupa (Uçak) Yıllık 200 Altı aylık 100 TL.
- İlan şartları: Santimi 30 TL. Yayın İlanı Çarşamba 100 TL.
- Dağıtım: TÜR-DA.

CHP'NİN İSMET PAŞA'DAN KALMA DIŞ POLİTİKASI

CHP yöneticileri, bir zamandan beri yeni bir millî savunma anlayışının sözünü etmektedir. Nedir bu "yeni millî savunma anlayışı"? Ecevit dahi bu soruya henüz açık bir cevap veremiyor ve bu anlayışın içeriğinin zamanla şekilleneceğini söylüyor. Fakat bugün görülebildiği kadarıyla, bu anlayış yeni değildir. İsmet Paşa'dan kalan dış politikaya, dünyamızdaki önemli değişmelere göre yeni bir biçim verilmektedir. Öz aynı kalmaktadır.

CHP yöneticileri de, dünyaya bakan herkes gibi ABD emperyalizminin gerileyişini ve Sovyet sosyal-emperyalizminin yükselişini görüyorlar. Fakat onlar, bu gerçek karşısında, Türkiye'nin millî savunmasını, Rus sosyal-emperyalizminden gelen tehdide karşı güçlendirmek yerine, onu kızdırmamak ve ona boyun eğmek eğilimini gösteriyorlar. CHP ileri gelenleri, iki süper devlet arasında şiddetlenen rekabetin yükselttiği savaş tehlikesini görmek yerine, kendilerini, bizzat saldırganın yaydığı "yumuşama" ve "barış" masallarına inanmaya zorluyorlar. Vahşi hayvanın saldırabileceğini düşünüp hazırlı olmaktansa, onun huyuna gidilerek yumuşatılabileceğine, inanmaya çalışıyorlar. Henüz belirgin olmayan "yeni millî savunma anlayışının" temelinde yatan düşünceler, denebilir ki bunlardır.

Revizyonistler, bugün Türkiye'de Rusya'ya dönük tek bir toplu iğne bulunmasına bile karşı çıkmaktadır. Onların bütün meselesi, Türkiye'yi Yeni Çarların tehdidi karşısında tamamen silahsız ve güçsüz bırakmaktır. Böylece Türkiye'yi Rus sosyal-emperyalistlerinden gelen her isteğe boyun eğen bir ülke haline getirmek istiyorlar. Revizyonistlerin yaptığı propaganda, toplumumuzun çeşitli kesimlerinde, bu arada CHP içinde de bir yankı bulabilmektedir. Artan Sovyet tehdidi karşısında halka güvenmeyenler, çareyi uzlaşmakta görüyorlar. Sovyetler Birliği hakkında yayılan hayaller, ona takılan "sosyalist" ve "barışçı" bir ülke maskesi burada büyük bir rol oynamaktadır. CHP yöneticileri "Sovyetler Birliğine güven vermek" düşüncesini altında Türkiye'nin millî savunmasını zayıflatan bir eğilimi dile getiriyorlar. Saldırıya hazırlanan, dünyanın her yerinde yayılma peşinde koşan bir emperyaliste "güven vermek" söz konusu olabilir mi? Yapılacak şey, saldırıya karşı hazırlıklı ve tehdide boyun eğmeyecek kadar güçlü olmaktır.

"İYİ SİLAHLANMAMIŞ BİR DEVLET İÇİN İSTANBUL'UN MEVKİİ GAYET TEHLİKELİDİR"

Bugün Sovyetler Birliği'nin büyük bir yayılma hırsı içinde olduğunu görmemek için kör olmak gerekir. Yeni Rus çarları, kendi ülkelerinin savunma ihtiyacını fersah fersah aşan bir silahlanma yarışına içindedir. Onlar, Hitler'in "tereyağı yerine top" imal etme siyasetini izliyorlar ve bu yüzden ekonomilerini büyük güçlüklerle sokuyorlar, emekçi halk üzerindeki baskı ve sömürülerini ağırlaştırıyorlar. Askerî güçlerine dayanarak dünyanın tek efendisi olma siyasetlerini gözlemiyorlar. Bir yandan "barış" ve "yumuşama" masalları ile halkları uyutmaya çalışırken, bir yandan da zorbalık tehditleri savuruyorlar. En son Doğu Almanya Savunma Bakanı, Yeni Çarların "toplari konuşurarak" yayılma isteklerini açıkça söylemiştir. (Günaydın, 1 Mayıs 1976) Zaten söylemeye de yapılan hazırlıklar ve yayılan silahlar bunu göstermektedir.

Yurdumuz, yeni Rus çarlarının Akdeniz, Orta Doğu ve Hint Okyanusuna iniş yolu üzerindedir. Bu yüzden toplum ağzında olan bir ülkede oturuyoruz. Böyle bir ülkenin yurtseverleri için tek doğru tutum, somut gerçeği kavramak, "saldırmazlık" hayalleriyle kendini ve halkı aldatmamak ve saldırgan karşı hazırlıklı olmaktır. Biz, savaşa karşıyız. Ama savaş, kafamızı devekuşu gibi kuma gömerek önlenemez. Eğer savaşa karşı isek, en doğru tutum, savaş tehlikesinin kaynağı olan iki süper devlete ve özellikle daha saldırgan bir karakter taşıyan sosyal-emperyalistlere karşı kararlı bir siyaset izlemektir. Teslimiyetçilik ve ödünler vermek, saldırgan hayvanın daha da saldırganlaşmasında ve savaşın yaklaşmasında başka bir şey hizmet etmez. İkinci Dünya Savaşı'nın tecrübesi ders olmalıdır.

Bu gerçekler karşısında biz, son zamanlarda Çetin Altan'ın eski tarih kitaplarından aldığı satırları, çok yerinde ve zamanında bir uyarı olarak alıyoruz. René Pinon adlı tarihçi 1905'lerde şöyle yazmaktadır:

"...Güçsüz ve iyi silahlanmamış bir devlet için İstanbul'un mevkii gayet tehlikelidir. İçinde kudretli bir askerin kapalı bulunduğu bir evin anahtarını sakat bir kapıcıya teslim etmeye benzer bu. Böyle bir durum, zayıf bir devleti korkunç serüvenlere ve yabancılardan yardım dilenmeye sürükler." (Çetin Altan, Politika, 28 Nisan 1976)

Gerçeklerden kaçmak ve "yumuşama" masallarına inanmak, yurdumuzu felaketlerden kurtarmaz ve bağımsızlığımızı koruyamaz. Türkiye bugün 1905'lerdekinden daha da büyük bir emperyalist tehdit altındadır. Yurdumuz iki süper devlet arasındaki rekabetin yoğunlaştığı Avrupa ile Orta Doğu birleştiği yerdedir, üstelik Sovyetler Birliği'nin "zayıf kanat" olarak gördüğü ve yayılma çabalarını yoğunlaştırdığı Avrupa'nın Güney kanadı üzerindedir. 1905 yıllarının çarlarından farklı olarak, bugünün yeni çarları köhnemiş değil genç ve saldırgan bir emperyalistin temsilcisidirler. Sovyetler Birliği, Akdeniz'in en büyük iki askerî gücünden biridir ve Boğazlara egemen olmak, Yeni Çarların dünya hegemonyası planlarında kilit bir öneme sahiptir. Lenin, yayılma politikasını Rus Çarları ile birlikte yıkması ve Boğazlar üzerinde Türkiye'nin tam egemenliğini savunmuş, Boğazların savaş gemilerine kapatılmasını istemişti. Lenin'in devrimci Sovyetlerini ortadan kaldıran Kruşçev-Brejnev revizyonist kligi ise Boğazlara hakim olmak ihtirası üzerindedir.

CHP'NİN DIŞ SİYASETİ KAPALI KUTUDUR

CHP yöneticileri arasında, hem yükselen sosyal-emperyalist tehdidi görmeyenler, hem de bu tehditten korkarak boyun eğme siyasetini savunanlar görülmektedir. Fakat her iki eğilim de, sonuç olarak aynı kapıya çıkmaktadır. Ve hatta her iki eğilim aynı insanlarda bile bulunabilmektedir. CHP grubunun Sovyetler Birliği ile bir saldırılmazlık paktı imzalaması meselesini gündeme almayı hiç şüphesiz olumlu bir tutumdur. Ne var ki, Ecevit'in yaptığı konuşma, hem Rusya hem de ABD ile uzlaşmanın izlerini taşımaktadır. Hatta son zamanlarda CHP içinde gittikçe daha tehlikeli hale gelen ve birinci planda mücadele edilmesi gereken Sovyetler Birliği ile uzlaşma eğilimidir. Ecevit'in saldırılmazlık paktı konusundaki konuşması, iki süper devlete karşı millî bağımsızlıktan yana kararlı bir tutumu yansıtmamaktadır. Ecevit, her iki süper devleti de "idare" etmeye çalışmakta ve özellikle yeni Rus çarlarını kızdırmamaya önem vermektedir.

Ecevit, Sovyetler Birliği ile saldırılmazlık paktı meselesinin gündeme alınmasına karşı çıkarken, millî bağımsızlığı koruma ve yurt savunmasına hazır olma noktasından hareket etmemektedir. CHP Genel Başkanı, "saldırmazlık paktlarının muhalefet tarafından parlamentoya getirilmesinin adet olmadığını" söylemekte ve kendi gerçek tutumunu karanlıkta bırakmaktadır. Ecevit böyle bir pakta taraftar mıdır? Parlamento'ya getirip getirmemek ayrı bir meseledir, fakat böyle bir saldırılmazlık paktı yurdumuzun menfaatlerine uygun mudur? Halk, CHP'den bu sorunun cevabını açık olarak vermesini bekliyor.

Ecevit, sık sık siyasette açık olmanın erdemlerinden söz etmektedir. Fakat CHP'nin dış siyaseti tamamen bulanıktır. CHP, yalnız Sovyetler Birliği ile saldırılmazlık paktı meselesinde değil, Kıbrıs konusunda da açık bir siyaset savunmaktan kaçınmıştır. Ecevit, döne döne bu konuda hükümetin bir siyaset açıklamasını istemişi, kendi siyasetlerini ortaya koymuştur. Peki bu şartlar altında halk yığınları, CHP'nin hangi siyasetine bakacak ve güvenecektir? CHP'nin dış siyaseti kapalı bir kutudur ve içinden ne çıkacağı belli değildir. Bu yüzden CHP, ne halk yığınlarına güven vermektedir, ne ABD'ye, ne de Sovyet sosyal-emperyalistlerine!

Gerçi Ecevit, saldırılmazlık paktının gündeme alınmasına karşı çıkmıştır, fakat iktidar bu konuda bir öneri getirirse, CHP'nin tutumunun "belki de olumlu" olacağını söylemektedir. İktidar olmak ve halkın umudu olmak iddiasındaki bir partinin lideri, temel siyasî meseleleri "belki" laflarıyla geçiştirmektedir. Böyle bir tutumun nesine güven duyulabilir? CHP yönetiminin Türkiye'nin bağımsızlığını ilgilendiren en temel konularda ne yapacağı belli değildir. Hatta 'Sovyet tehdidine "belki" teslim olunabileceği gibi çok tehlikeli bir eğilim de görülebilmektedir.

Diğer yandan Ecevit, dünyadaki gelişmelerin "önümüzdeki birkaç yıl" içinde ne olabileceğinin belli olmadığını söyleyerek de Sovyetler Birliği ile saldırılmazlık paktı konusunda bugünden bir tavır almanın gereksiz olduğunu belirtmektedir. Umalım ki, bu sözler Sovyetler Birliği'nin saldırgan ve yayılmacı politikasına duyulan bir güvensizliğin sonucu söylenmiş olsun.

Sovyetler Birliği ile "saldırmazlık paktı" imzalamak, Türkiye'yi kurt önünde kuzu haline getirmektedir. Kurdu kuzuya saldırmayacağına dair attığı imzanın bir değeri olabilir mi? Aslında Türkiye bir kuzu değildir, bütün emperyalistler için çetin bir cevizdir. Türkiye'nin 40 milyon aşan büyük bir insan gücü vardır. Toprak-

larımız geniş, iktisadî kaynaklarımız zengindir. Tarihinde şanlı bir kurtuluş savaşı olan bağımsızlığımıza tutkun bir halkımız var. Ama bütün bunlara rağmen, emperyalizmle işbirliği eden veya teslimiyetçi sınıfların temsilcileri 30 yıl önce Türkiye'yi ABD emperyalizminin hegemonyasına teslim ettiler. Bugün ise, yükselen ve daha tehlikeli olan süper devlet, yurdumuza girerken Türkiye'nin bir kuzu haline getirilmesinden yararlanmaktadır. Bu sebeple CHP'nin saldırılmazlık paktı karşısında açık ve kararlı bir tutum alması, yurdumuzun menfaatlerine zararlıdır.

İMZALANMASI GEREKEN SALDIRILMAZLIK PAKTI YUNANİSTAN'LADIR

CHP'nin Ege konusundaki tutumu da, Sovyetler Birliği'ne boyun eğme eğilimleri ile birbirini tamamlıyor. Karamanlis, Türkiye ile saldırılmazlık paktından söz ettiği zaman bir CHP ileri geleni, "Yunanistan ile saldırılmazlık paktının Ege'deki durumu olduğu gibi kabul etmek anlamına geleceğini" söylüyordu. Peki nerde kaldı "Yunanistan'la aramızdaki meselelerin barışçı görüşmelerle çözümü" siyaseti? Yani Türkiye, Ege'deki durumu kuvvet veya tehdit yoluyla mı değiştirmelidir?

CHP, büyük devletler arasında manevra yaparak Yunanistan'a karşı güçlenme siyaseti izlerken çok tehlikeli bir oyun oynamaktadır. Bu siyaset, yurdumuzun uzun vadeli menfaatlerini düşünmeyen, dar-milliyetçi bir bakış açısının ürünüdür. Tercüman yazarı Ergun Göze şöyle yazıyor:

"Türk-Yunan harbi kaçınılmaz görünmektedir. Yunanistan'ın Türkiye'ye saldırılmazlık paktı teklifi de, aslında bu muhtemel harbin peşin hazırlanan kılıfı olarak ele alınmalıdır. Dururken Yunanistan'ın bu teklifi manidardır... Yunanistan'la harbin kaçınılmaz olduğu esasına göre ayarlanacak olan bir dış politika, ancak bizi böyle bir harpten koruyabilir. Saldırmazlık paktını ise aradaki FIR, kıta sahanlığı, karasuları, On İki Ada, Batı Trakya meseleleri kati surette halledilmedikçe imzalamamalıyız. Aksine Yunanistan'ı bunaltacak ve saldırgan bir duruma sokacak bir politika çizgisinde sabir ve metanetle bulunmalıyız." (Tercüman, 2 Mayıs 1976)

Görüldüğü gibi, en azgın şovenler de "yeni bir millî harp anlayışı" geliştirmektedirler ve bu anlayışla CHP'deki eğilimler arasında önemli benzerlikler vardır. Türkiye, süper devletlerden birine sırt dayayarak Yunanistan'a karşı bir kuvvet politikası mı izleyecektir? Yoksa Yunanistan ve diğer komşu Üçüncü Dünya ülkeleriyle dostluk kuran bir Türkiye, süper devletlere, özellikle sosyal-emperyalistlere karşı hazırlıklı bir yurt savunması politikası mı izleyecektir? Önümüzdeki soru budur. Birinci politika geleceğe dönük bir bakış açısından yoksundur, maceracıdır, şovenler ve yurdumuzun geleceği ile kumar oynamaktır. İkinci siyaset ise, halkımızın ihtiyacı olan bağımsızlıktan yana dış politikadır.

Yunanistan'la dostluk kurma konusunda aktif ve yapıcı bir tutum almayan bir siyaset, amacı ne olursa olsun, sonuç olarak Türkiye'yi süper devletlerden birine muhtaç kılacak olan siyasettir. Bu siyaset süper devletlerden birine boyun eğmeden yürütülemez.

İSMET PAŞA SİYASETİ: KUVVETLİYE BOYUN EĞME

CHP'nin denge siyaseti İsmet Paşa tarafından çizilmiştir ve bugün de devam ettirilmektedir. Esasen Ecevit, bunu açıkça söylemektedir. CHP Genel Başkanı, grupta yaptığı konuşmada "özellikle dış politika alanında" İsmet Paşa'nın iyi bir öğrencisi olduğunu belirtmiştir.

İnönü, bir tarihte "Büyük devletlerle işbirliği yapmak, vahşi bir hayvanla aynı yatağa girmeye benzer" demişti. Bu söz önemli bir tarihî tecrübeyi ortaya koymaktadır. Ne var ki İsmet Paşa'nın dış politikası, daima dünyanın en vahşi hayvanı ile uzlaşma politikası olmuştur. İsmet Paşa, İkinci Dünya Savaşı yıllarında Hitler emperyalizmine teslim oldu ve "tarafsızlık" perdesi altında Hitler dostu bir siyaset izledi. (Bkz. "Dün Hitler Faşistleri, Bugün Brejnev Revizyonistleri", Halkın Sesi, Sayı 35)

Gene İsmet Paşa, İkinci dünya Savaşı sonunda Hitler yenilince, bu sefer de zamanın genç ve yükselen emperyalisti olan ABD'ye yöneldi. O zaman ABD, "hür demokrasinin" ve kurtuluş isteyen milletlerin savunucusu pozundaydı. ABD, köhnemiş İngiliz ve Fransız sömürgecilerine karşı verilen millî kurtuluş savaşlarının yanında gözüküyor ve sömürgeci kurtulan ülkeleri ken-

(Arkası 11. sayfada)

YURTSEVER SAFLARIN PARÇALANMASI KİME HİZMET EDER ?

Yukarıda kapak resmini yayınladığımız 7 GÜN dergisinin 27 Nisan tarihli 190. sayısında AYDINLIK dergisinin fikirlerini savunan devrimcilerin CHP düşmanlığı yaptıklarını CHP mitinglerinde olay çıkarttıkları iddia ediliyor ve bu yüzden CHP ile devrimciler arasında faşizme karşı bir birliğin mümkün olmadığı söyleniyordu.

7 GÜN dergisinin bu yayınıyla ilgili olarak AYDINLIK dergisinin fikirlerini savunan bir grup genç bir açıklamada bulunmuşlar ve bu açıklama 7 GÜN'de yayınlanmıştır. Açıklamada faşizme karşı mücadelede birliği zedeleyen tutumlar eleştirilmekte ve CHP ile devrimcilerin birliği bozma çabalarının MC'ye yaradığı belirtilmektedir. Biz, bu açıklamaya katılıyoruz. Ancak, 7 GÜN dergisinin bu açıklamanın başına koyduğu girişin,

devrimcilerin ifade ettikleri gerçekleri yansıtmadığı görüşündeyiz.

7 GÜN dergisi açıklamaya koyduğu giriş notunda, "devrimcilerin, CHP'nin Tandoğan mitinginde istenmeyen sloganları atanları ajan-provokatör olarak niteledikleri"ni yazmaktadır. Oysa, 7 GÜN dergisinde, yayınlanan açıklama da dahil olmak üzere devrimciler hiç bir yerde bu iddiada bulunmamışlar, mitinglerde hatalı davranan bazı devrimcilerle ajan-provokatörleri ayırt etmişlerdir.

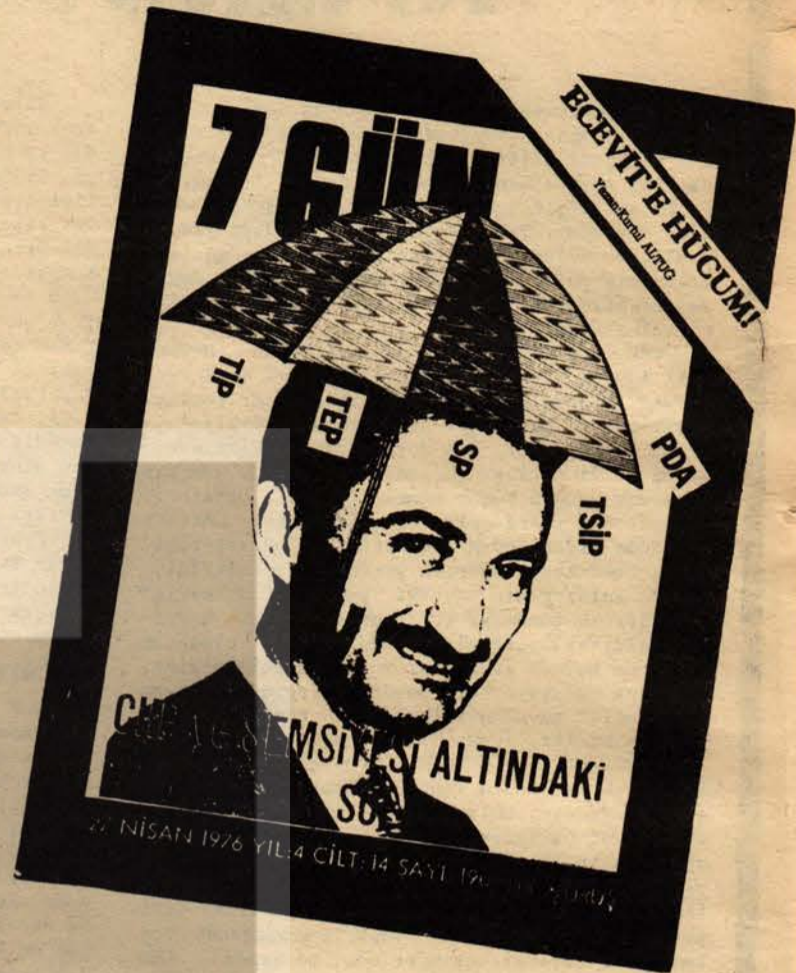
Bu noktaları kaydettikten sonra şunu belirtelim: Bugün devrimcilerle CHP'nin arasını açmaya çalışan tutum gerçekten de halkın yararına değildir ve MC'ye hizmet etmektedir. Biz, 7 GÜN dergisinin böyle bir tutum içinde olmadığını eminiz. Ancak yine de, son günlerde

devrimcileri tecrit çabalarının artması bakımından bu konuya değineceğiz.

Faşistler devrimci ve yurtsever akımları tek tek zebilecekleri bir ortamı oluşturmaya uzun bir zamandan beri gayret ediyorlar. AYDINLIK ve HALKIN SESİ dergileriyle, Devrimci Gençlik Birlikleri ve Halk Birliklerine yöneltilen saldırı ve tertipler bu gayretlerin bir parçasıdır. Bu saldırı ve tertipler, Milli Güvenlik Kurulunun 1975 Eylülü başlarında yaptığı bir toplantıda alınan kararlarla başlatıldı. Uşak'ta, İzmir'de, Fethiye'de CHP mitinglerinde olay çıkaran sivil polisler, daha sonra kendileriyle konuşan gazetecilere "Proleter devrimci 'aydınlar' grubundan olduklarını" söylediler. Eski AP milletvekili Aydın Yalçın, bir günlük gazetede 20 Ocak günü yazdığı makalede, revizyonistlerle de birleşerek devrimcilerin tecrit edilmesi gerektiğini yazdı. Daha sonra hakim sınıfların çeşitli temsilcileri bu fikirleri ileri sürdüler. Bugün, devrimcilerle CHP arasında düşmanlık yaratmak çabaları, bu saldırı ve tertiplerin varmak istediği amaç hizmet etmektedir. Bu noktayı hatırlatmak yerinde olur:

7 GÜN dergisinin devrimciler hakkında "bunların kurduğu Halk Birlikleri vardır. Örneğin Tuzluca'yı Halk Birliği, Mecidiyeköy Halk Birliği" şeklinde yayın yaptığı sırada Mecidiyeköy Halk Birliği üzerinde polis baskısı devam ediyordu. Ve altı dernek üyesi kanunsuz olarak gözaltında bulunduruluyordu.

Biz faşist baskı ve saldırılara karşı, demokratik mevzileri korumanın bütün halkın dayanışması ile mümkün olacağına inanıyoruz. Ve bu bakımdan şemsiyelere değil, emperyalizme ve faşizme karşı bayrak açan halka güveniyoruz. Şüphesiz ki hal-

kın saflarında CHP'de yer almaktadır.

Emperyalizme ve faşizme karşı CHP ile dayanışmaya gelince, bu, "şemsiye açılmasına" bağlı değildir. Çünkü

böyle bir dayanışma ortakmenfaatlere dayanmaktadır. Emperyalizme ve faşizme karşı mücadele sürdüğünce CHP'li yurtseverlerle dayanışma ve dostluğumuz da sürecektir.

Nimet Arzık

"Gazeteler işbirliği ettiler. İktidarı ele geçirdiğimizde aman sert eleştirilerde bulunmayalım, aman kösteklemeyelim diye.

"Çocuklar, sessiz sessiz dayanın zincirlerini, sustalısını yediler ses etmeden, aman onların zamanında olay çıkmasını diye...

"O kadar demokratsık ki, işkencecileri bile yerlerinde bırakmak şöyle dursun terfi ettirdik... Örnek vereyim mi?

"Hesap sormayacağız dedik, gençliğin sırtından. İyi mi?

"Hani o, anaların babaların önünde, çizmelerine şrak şrak diye kamçı vuran doktor Mamak'ta (Askeri Cezaevinde). Onu yerinden sarstığımız zaman iktidar da kim vardı?

"Kim vardı pirlirim?

"Üç kez ceza yedi Tabibler Odası'ndan, başka nedenden. Gerçek nedenin üstüne gitmiyordu Tabibler Odası, gidemezdi, iktidar gitmedikten sonra!...

"Tenezül bile etmedi açıklama yapmağa kendisini çağırın ve neden kayıtlı olmadığınızı soran Tabibler Odası'na. Ecevit iktidardaydı.

"Bize gene "DUR-SUS" diyorlardı.

"Bize daha ne diyorlardı biliyor musunuz? 'Genel Kurmay Başkanı koruyor' diyorlardı...

"O zaman gene bizler uğraştığımız, tutukluların başından kamçılı doktoru sökmek için, iktidar kimdeydi o zaman?"

(7 GÜN, 27 Nisan 1976, Sayı 190)

Dört Türkiyeli yurtseverin iltica hakkı davaları başlıyor

Dört Türkiyeli yurtseverden en son tutuklu Muntafa Tutkun da serbest bırakıldı. Şimdi yetkili makamlar Zandorf'ta siyasal iltica konusunu incelemeye başladı. Alman devrimcilerinin bir çağrısında şöyle deniliyor:

"F.Almanya'da tutuklu bulunan Türkiyeli yurtseverlerin serbest bırakılması için yürütülen protesto kampanyası başarılı oldu. Şimdi bu mücadele, onlara siyasal iltica hakkının tanınması için yürütülmelidir. Siyasal ilticanın tanınması için, Alman makamları, söz konusu arkadaşların gerçekten, Türkiye'de siyasal takibat altında olup olmadıklarını kısıt alıyorlar. Oysa, başından beri onları, "Türkiye'deki rejimi zorla devirmek için cürüm örgütü kurmak" iddiası ile yargılayanlar kendileridir. Köln mahkemesi, sanıklara karşı başından beri keyfi bir şekilde davranmış, hukuk kurallarını hiçe saymış, onların kafalarının içindeki

anti-emperyalist ve anti-faşist fikirleri mahkum etmeye çalışmıştır. Türkiyeli yurtseverlere karşı yürütülen davranış, sadece mahkemeyi değil, aynı zamanda Alman Cinayet ve Cürüm Polisini, Almanya Anayasasını Koruma Teşkilatını ve Alman İstihbarat Teşkilatını da ilgilendirdiği, bunların Türkiye Milli İstihbarat Teşkilatı ile ortak olarak bu davayı hazırlamış oldukları artık iyice açığa çıkmıştır.

"Bu durumda, bugün Türkiyeli yurtseverlere siyasal iltica hakkının tanınması için mücadele edelim!

"Onların Türkiye'ye teslimine karşı çıkalım!"

Alibeyköy halkı komandalara gereken dersi veriyor

Eyüp-Alibeyköy bölgesinde sık sık işçilere ve bölge sakinlerine saldırılar düzenleyen faşist komandaların derneğine kalabalık bir işçi kitlesi giderek gereken cevabı vermişlerdir.

Bilindiği gibi faşistler bir süreden beri fabrikalara işçi kisvesi ile giderek, mahallelerde dernek açarak önemli işçi semtlerine yuvalanıyorlar. Burarda halka zorbalık uyguluyorlar. Hükümetin ve devlet kuvvetlerinin de yardımıyla etkinlik kazandırmaya çalışıyorlar. 12 Mart'ın tanınmış işkencecilerinden Türkesçi Yüzbaşı Felmi Altınbilek'in de Eyüp'e atanması faşistlerin bu bölgeye önem verdiklerini göstermektedir.

Komandolar burada halka gözdağı vermek için gövde gösterisi yapıyorlar ve zaman zaman da tek buldukları ilericileri dövüyorlar. Evvelki hafta 1 Mayıs afişlerini yapıştıran iki işçiyi, arkadaşlarından ayırdıktan sonra yalnız yakalayarak ağır şekilde dövmüşlerdir. Faşistler, bu işçileri boğarak öldürmek istemişler, ancak çevreden halkın yetişmesi ile iki işçi kurtarılmıştır. Alibeyköy sakinleri Mart ayının sonlarında Sigorta Hastanesi yanındaki Ülkücü İşçiler Derneği civarında ölü bulunan işçinin de katilinin faşist komandolar olduğunu söylemektedirler. Demirdöküm Fabrikasında çalışan ve DİSK üyesi olan Süleyman Berk adındaki işçinin daha önce Eyüp Ülkü Ocaklarına kayıtlı olduğunu, ancak sonradan onlardan ayrıldığını arkadaşları belirtmektedirler. Süleyman Berk'in arkadaşları Türkes'in "Davadan döneni vurun" talimatına uygun olarak katledildiğini açıklamaktadırlar.

Faşistlerin bütün bu saldırı ve cinayetlerinden nefret eden Alibeyköy halkı, bugüne kadar iki defa komandoların derneğini basmıştır. Emekçiler, halk düşmanlarını kendi semtlerinde barındırmamaya kararlıdır. Faşistlere karşı mücadele mümkün olan en geniş kitlenin hareketi geçirilmesi temelinde sürdürülürse, onların faaliyetlerini engellemek zor olmayacaktır. Devrimciler halkı seferber etmeli ve özellikle bu nokta üzerinde durmalıdırlar.

FAŞİST TERÖR SÖYLENTİLERİ KİME HİZMET EDİYOR ?

Son zamanlarda, Ankara'nın ve İstanbul'un bazı çevrelerinde Türkiye'nin darbe yapacağı ve milleti asıp keseceği" şeklinde söylentiler yayılmaktadır. Bu söylentiler, ilerici yazarların yazılarına da yansımaktadır.

MC faşistleri, her geçen gün halktan daha çok kopmakta ve milyonlarca yurtsever ve emekçinin silinmez nefretini toplamaktadırlar. Onların işledikleri her bir cinayet, yaptıkları her bir saldırı faşizme karşı nefreti ve faşizmi yok etme isteğini yaygınlaştırmaktadır. İşçilerden, memurlara, köylülerden ortaokul öğrencilerine kadar yüzlerce, binlerce, yüzbinlerce insan, faşizmi protesto ediyor, mücadeleye ediyor, direniyor.

MC faşistleri, ayakta kalabilmek için toparlanmaya çalışıyor ve saldırıyorlar. Saldırılarıyla hem halkı sindirmek istiyorlar, hem de hakim sınıflara ve Amerikan emperyalizmine güven vermek, onların tam desteğini sağlamak istiyorlar. Ama faşist saldırılara karşı geniş halk kitlelerinin tepkileri hakim sınıfları ve faşistleri

parçalamaktadır. MC partileri, çeşitli meselelerde birbirlerine düşmekte ve didişmektedirler. Suç ortakları, birbirlerinin kuyusunu kazmaya çalışmaktadırlar.

En azgın ve en saldırgan unsurların oluşturduğu Türkiyeşçiler, gözü dönmüşçesine yeni yeni saldırı ve tertiplere girişmektedirler. Onlar o kadar çok suç işlemişlerdir ki, sonu çıkmaz olan bir yolda koşturmayı tek çare olarak görmekteyiz. Türkiyeşçiler küçük bir azınlık olduklarından devletin kilit noktalarını ele geçirerek, komplolar ve entrikalar düzenleyerek, ajan-provokatörler kullanarak duruma hakim olmaya çalışıyorlar.

Türkeşçiler, özellikle ordu içinde kilit mevkilerde ve vurucu birliklerde yuvalanmaya büyük bir önem vermektedirler. Onlar, 12 Mart sırasındaki tasfiyelerden ve ordunun faşistleştirilmesi çalışmalarından yararlanarak bir cunta teşkilatlamaya çalışmışlardır. Olaylara ve söylentilere göre, ordu için deki bu cuntanın başını Kara Kuvvetleri Komutanı Namık Kemal Ersun çekmektedir. Ga-

zete haberlerine göre bu cunta, Genelkurmay Başkanı Sancar'ı da tasfiye etmek istemektedir. Türkiyeşçilerin, Özyayın'ın Hava Kuvvetleri Komutanı olmasını önlemek için başvurdukları tertipler, ordu saflarında haklı ve kuvvetli tepkiler yaratmıştır.

Yönlendirici ve vurucu unsurları Türkiyeşçilerin oluşturduğu MC'nin uyguladığı faşizm, Amerika ve Avrupa emperyalistlerine yakın olan çeşitli siyasi çevrelerde de tepkiler yaratmaktadır. Bu tepkilerin bir örneği olarak "Meydan" dergisinin Mayıs sayısında yayınlanan bir yazıya sayfalarımızda yer veriyoruz...

Faşistler bağımsızlık ve demokrasi mücadelesini pasifleştirmek, halkın saflarında yılmak ve korku yaymak için çeşitli söylentiler yayıyorlar. "Filan gün darbe olacak, şu kadar insana şöyle yapılacak", "iktidara karşı çıkanlar mimeniyor" vs. faşistler eskiden beri, özellikle halkın mücadelesinde sıçramalar olduğu sıralarda devrimci mücadeleyi baltalamak için böyle söylentilere muhtaç olmuşlardır. Re-

BOYOK BURJUVAZININ BİR KESİMİ
MC'NİN FAŞİST SALDIRILARINA KARŞI
ÇIKIYOR.

"Şimdilerdeki taktik, hem çok korkunç, hem de verimlidir. Sağ 180 bin milis gücüne dayandığını açıklamaktan çekinmemiştir. Bu milis kuvvetleri Taksim'de "Kanlı Pazar" yaratmışlardır. Olayları önlemek için gönderilen güvenlik kuvvetlerinin gözü önünde insanlar öldürülürken görevli polisin başını başka tarafa çevirdiğini herkese gösteren fotoğraflar gazetelerde yayınlanmıştır. Oynamadık oyun bırakılmamakta, işlenen cinayetler, ardı arkası gelmeyen yeni cinayetlerle unutturulmaktadır."

"Memur kadroları A'dan Z'ye alt-üst edilmiş, bugün. Başbakan yardımcılarında birisi, Başkentte silahlı eşkiyaların işledikleri cinayeti "Türk polisine yardım" saymakta, Adalet Bakanı ise bir başka öldürme olayının vatansızlıktan ileri geldiğini duyurarak alkış toplamak yöntemini yeğlemektedir. Koltuklarına rahat rahat gömülen bu beyler, Ordunun beylik tabancaları ya da Kırıkkale yapısı silahlarla suçüstü yakalanmaları, Devlet Bakanları, neredeyse madalyalandırarak ölçüde ileri gitmektedirler."

(MEYDAN, Mart 1976, Sayı 531-13 S. 57-58)

vizyonist ve teslimiyetçi korkular, daima faşistlere yardımcı olmuştur. Bugün de, fısıltı gazetesi bu amaçla işletilmektedir.

Faşist katliam söylentilerine itibar etmek yerine, gözler 1 Mayıs'ta faşizme karşı birleşen yüz binlerce işçiye; Ceyhan'da, İskenderun'da, Ankara'da toplanan yüz binlerce halka; Pazarlık'ta toprak ağalığına ve MC'ye karşı mücadele eden binlerce köylüye çevrilmeli-

dir. Bütün halkın silinmez nefretini toplayan MC faşistleri, saldırganlık ve darbecilikle, muratlarına eremeyecektir. Eğer, faşistler, can havliyle bir darbe teşebbüsüne cüret ederlerse feci şekilde yanlışlıklarını görecektir. MC hükümetinin düşürülmesi için tüm çalışanların grevi ve toprak mücadelesi çevresinde birleşen milyonlarca halk onlara layık oldukları dersi verecektir.

YURTSEVER BASINA ÖZGÜRLÜK!

Bu hafta "Yurtsever Basına Özgürlük" kampanyası ile ilgili olarak dergimize Perşembe'den 216, Yeşilova'dan 12, Lozan (İsviçre)'den 32 olmak üzere 260 imza gelmiştir. Parti ve derneklerden gelen mesajlar ise şöyledir:

TBP KADIKÖY GENÇLİK KOLLARI ADINA MAHMUT CAĞDAS

Faşist MC iktidarı azgın bir şekilde emekçi halka, gençliğe, devrimcilere, yurtsever ve namuslu her insana saldırmaktadır. Son günlerde ise, faşizm çirkefinin mel'un ellerini devrimci ve yurtsever basın organlarına da uzattığını görüyoruz. Bu meyanda, HALKIN SESİ ve HALKIN KURTULUŞU dergilerine yöneltilen baskıları nefretle karşılıyoruz.

FAŞİST ZULUM VE BASKILAR HALKIN MÜCADELESİNİ DURDURAMAZ!
KAHROLSUN FAŞİST MC! YURTSEVER BASINA ÖZGÜRLÜK!
NE AMERİKA NE RUSYA BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE

MEM-DER MERSİN ŞUBE BAŞKANLIĞI:

Son günlerde yurtsever ve ilerici basına, özellikle HALKIN SESİ'ne yapılan faşist baskılar yoğunlaşmaktadır.

HALKIN SESİ'ne ve tüm ilerici basına yapılan faşist baskıları ve kanunsuz uygulamaları lanetleriz.

Dostça selamlar.

BURDUR BUCAK GENÇLİĞİ VE KÜLTÜR DERNEĞİ

Düşünce ve basın özgürlüğü üzerindeki baskılar son zamanlarda iyice şiddetlendi. Demokrasi düşmanları, ilerici devrimci yayınların basılmasını ve halka ulaşmasını engellemek için her yola başvuruyorlar. Kitap, dergi, plak, poster, afiş toplatmalar, film ve oyun yasaklamalar, yöneticileri ve yazarları gözaltına alma çabaları bunun açık örnekleridir.

Bu baskıların amacı, halkı gerici düşüncelerin karanlığına mahkûm etmek, ilerici düşünceyi halka ulaştırmadan boğmaktır.

Bucak Gençlik ve Kültür Derneği olarak bu baskılar karşısında taşmanın daha fazla baskıya yol açacağı inancını taşıyor ve emekçi halkımızın taleplerini kararlılıkla savunan, tüm yurtsever ve devrimci yayın organları ve yazarlar

üzerindeki faşist baskı ve tertipleri şiddetle protesto ediyoruz. Ayrıca tüm yurtseverleri bu kampanyaya katılmaya çağırıyoruz.

YURTSEVER BASINA HÜRRIYET!..
KAHROLSUN İKİ SÜPER DEVLET VE ONUN İŞBİRLİKÇİLERİ!..
YAŞASIN HALKIMIZIN BAĞIMSIZLIK VE DEMOKRASİ MÜCADELESİ!..
BASKI VE ŞİDDETE SON!..

BAŞKAN SEKRETER SAYMAN
Mustafa Akbıyıkoglu Ziya Özcan Mehmet Ali Güngör

KAPFER-GENEL-İŞ SENDİKASININ ANKARA ŞUBE SEKRETERİ CAHİT ÇETECİOĞLU:

Bugün M.C iktidarı bir yandan halka azgınca saldırırken diğer yandan yaptığı yolsuzluklar, aldığı rüşvetlerle halkımızı azgınca sömürüyor, yurdumuzu emperyalistlere satıyor.

Bütün bu kirli çamaşırlarını ortaya koyan devrimci yayın organlarına saldırıyor. Bunun açık örneği de HALKIN SESİ dergisinin 45 inci sayısında Hava Kuvvetleri Komutanı Alpkaya'nın aldığı rüşvet olayının açıklanmasından sonra baskıların yoğunlaşmasıdır.

HALKIN SESİ, AYDINLIK, HALKIN KURTULUŞU, DEVRİMCİ GENÇLİK dergilerine yapılan baskıları ve RIZGARİ dergisinin kapatılmasını protesto eder tüm yurtseverleri bu konuda seslerini yükseltmeye çağırırım.

AVUSTURYA'DAN HALKIN SESİ DERGİSİNE:

Bizler aşağıda isimleri yazılı bulunan Türkiyeli ve Avusturyalı yurtseverler olarak Türkiye'de ilerici basına özellikle HALKIN SESİ dergisine yapılan faşist baskıları kınar, HALKIN SESİ dergisinin Türkiye halklarının kurtuluşu için iki süper devlet ABD emperyalizmi ve Rus Sosyal-emperyalizmine ve işbirlikçilerine karşı kararlı mücadelesini destekliyoruz.

Kahrolsun iki süper devlet ve onların Türkiye'deki kemik yalayıcıları.

Yaşasın tüm dünya halklarının çelikten mücadelesi.
Salih Canüzmez Ali Bozkaya
Yusuf Haddadoğlu Wilfried Graft
Kemal Arkin Elisabeth Vykoukal
Erol Sever Robert Fitzum
Ömer Evirgen Karl Peter Schwars

TÜRKİYE HALKININ MÜCADELESİNİ DESTEKLİYORUZ

Türkiye'deki Amerikan yanlısı faşist Milliyetçi Cephe hükümeti her gün yurtseverleri ve devrimcileri katletmektedir. Yurt çapında ve uluslararası alanda tecrit olmuş olan işbirlikçi kapitalistlerin ve toprak ağalarının Amerikan emperyalizmine bağımlı hükümeti bütün halk tabakaları üzerindeki baskısını artırmaktadır. BAĞIMSIZ, BLOKSUZ VE DEMOKRATİK BİR TÜRKİYE için halkın mücadelesinin yükselmesi karşısında MHP'nin faşist komandoları güvenlik kuvvetleriyle işbirliği halinde faşizme ve emperyalizme karşı çıkan herkese saldırmaktadır.

"Son günlerde haftalık yurtsever ve devrimci dergiler bu faşist baskıdan ağır bir şekilde zarar görmüşlerdir. Halkın Sesi, Halkın Kurtuluşu ve Devrimci Gençlik dergilerinin sorumluları kanunsuz bir şekilde tutuklanmıştır.

Halkın Sesi dergisinin 49. sayısında yayınlanan (23 Mart 1976) binlerce demokrat ilerici ve yurtseverin imzaladığı protesto bildirisinin metnini yayınlıyor ve imzaya açıyoruz.

Anti-faşist selamlarımızla.

AEOM (Madagaskarlı Öğrenciler Derneği)
ASEC (Komorlu Öğrenciler ve Stajyerler Derneği)
FEANF (Fransa'daki Siyahi Afrika-
lı Öğrenciler Federasyonu)
JCMLF (Fransa Marksist - Leninist Komünist Gençliği)
Humanité Rouge (Kızıl İnsanlık)
Parti Socialiste (Fransız Sosyalist Partisi ve Gençlik Kolu Üyeleri)
PCR(M-L) Devrimci Komünist Partisi (Marksist-Leninist)
UEİF (İranlı Öğrenciler Birliği)
UETF (Fransa Türkiyeli Öğrenciler Birliği)
UGET (Tunuslu Öğrenciler Birliği)

BÜTÜN YURTSEVERLERE, İŞÇİLERE,
KÖYLÜLERE, GENÇLERE VE AYDINLARA

HALKIN SESİ'NİN ÇAĞRISI

Pazarcık köylüleri zalim toprak ağalarına ve MC iktidarına karşı TOPRAK ve HÜRRIYET mücadelesi vermektedir. Yüzlerce yıldan beri topraklarından yoksun bırakılan ve ağa topraklarında marabalar, ortakçılar ve ırgatlar olarak sömürülen ve ezilen köylülerimiz, gaspedilmiş topraklarını ve hazine topraklarını almak istemektedirler. Pazarlık köylüleri gerçek demokrasi için, TOPRAK ve HÜRRIYET için mücadele etmektedirler. Maraş'ın zalim ağaları MC iktidarına dayanarak ve askerî kuvvetleri kullanarak köylülerimizin haklı mücadelesini bastırmak istiyorlar.

Toprak ağalığının kökünü kazınması, bütün halkın ortak isteğidir. Toprak ağalarına karşı mücadele tamamen meşru ve haklı bir mücadeledir. Yıllardır sürdürülen toprak reformu vaatlerinin MC iktidarıyla birlikte kesinlikle açığa çıkması karşısında köylülerin kendi güçlerini dayanarak TOPRAK ve HÜRRIYET kazanmaya çalışmaları, toprak ağalığına karşı olan herkes tarafından desteklenmelidir.

Köylülerimizin TOPRAK ve HÜRRIYET mücadelesi ile tüm çalışanların grevi birleştiği zaman MC iktidarını hiç bir güç ayakta tutamayacaktır. Bunun için MC iktidarının zulumünden kurtulmak isteyen herkes Pazarlık köylülerinin mücadelesini desteklemelidir.

Bütün anti-faşist ve yurtsever güçleri, bütün halkı, Pazarlık köylülerinin yürüttükleri TOPRAK ve HÜRRIYET mücadelesini aktif bir şekilde desteklemeye çağırıyoruz.

HALKIN SESİ

Faşist Yüzbaşı Asım Gezmiş Pazarlık köylülerini

Yıkılsın ağalıklar

Pazarlık'ın Emiroğlu köylüleri ağa Mustafa Emiroğlu'nun gasbettiği toprakları işgal ettiler. 24 Nisan günü erkekler, kadınlar ve çocuklar sopa ve değneklerle köy ortasında toplandılar. Köylüler sabahın erken saatlerinde araziye işgal ederek pamuk ektiler. İşgale civar köylerin yoksul halkı da katıldı. Öğlele doğru ekim bitirildi. Ekilen tarla 350 dönüm kadardı. Kadınlar ellerinde sopa ve biberle köprüyü ve yolu tutmuştu. Ağanın uşaklarına karşı yol boyunca gidip geliyorlardı.

Öğleyin bir jandarma cibi geldi. Faşist, halk düşmanı Asım Gezmiş'di gelen. Bunlar araziye serpilmiş köylülerin gücünü görünce pek bir şey diyemediler. Kadınlar jandarmayı kovaladılar. Daha sonra köylüler, kadınlar önde erkekler arkada olmak üzere, "Topraklar Köylünün, yıkılsın ağalıklar", "Alevi Sünni bir olsun, faşistler kahrolsun", "Kahrolsun ağalar ve yarıdakçılar", "Ne Amerika, Ne Rusya" sloganlarıyla köye girdiler. Köy ortasına biriktirdiler. Bir köylü birleşince halkın her şeyi yapabileceğini belirten bir konuşma yaptı. Sonra köylüler evlerine dağıldılar.

Geceleyin köylüler ağaların faşist baskısına karşı köyü beklediler. İşgalin ikinci günü araziye jandarmanın geldiği haber verildi. Köylüler yine hep birlikte topraklarına koşular. Fakat jandarma köylüler gelene kadar çekilmişti. Öğle zamanı faşist yüzbaşı Asım Gezmiş işgal edilen yere tekrar jandarma getirdi. Ağanın adamlarına da gizlice haber verildi, işgal edilen yeri gizlice sürmek istediler. Bu nu duyan halk eline aldığı silah ve değneğiyle faşist yüzbaşının ve ağa adamlarının üzerine yürüdü. Köylüler jandarmayı ve ağanın adamlarını püskürttüler. Köylülerin köye döndüğünü gören Asım Gezmiş onların içine gelerek, "beni dinleyin, elimde karar var" dedi. Kararı okuyan bir köylü, bunu 1962 yılının ağaların alması oldukları çeltik suyu kurutma kararı olduğunu okuyunca, yüzbaşının satılmış ve ikiyü-

lü olduğu bir keré daha ortaya çıktı. Köylüler Asım Gezmiş'e "sahtekar, satılmış, ağa köpeği" diye buldular. Bazı yurtsever subay ve erler de halkı yanında yer aldılar.

Pazarlığın ağaları köylerine gidemiyorlar. Ovanın bütün yoksul köylüleri Emiroğlu köylülerin yolculuğuna destek veriyorlar. Ağalar şırmış durumdalar.

İşgalin üçüncü gecesi Gölbazından gelen komando birlikleri köyü gece yarısı bastılar. Yüze yekın komando askeri vardı. Köyün bütün erkekleri dağılara çekildiler. Köyde yalnız kadınlar ve çocuklar vardı. Komandolar sabaha kadar ağanın evinde içtiler. Köye projöktör tuttular ve köylülere tehditle savurdular. Sabah olunca kadınlar ağanın evinin önüne tuttular. Halk yüzbaşı Asım Gezmiş'i görünce "bi buçuk milyona mı satıldın?", "Kıbrıs'a mı asker çıkarıyorsunuz?", "kaç şişe içtin?" diyerek üzerine yürüdüler. Yurtsever subaylar, "bacılar biz satılmadık. Aha bu satıldı. Bu halk düşmanıdır. Korkmayın. Ağanın tapusu falan yoktur. Biz bugün veya yarın gideceğiz. Ondan sonra tekrar sürün. Ağayı köye koymayın. Yüzbaşı evinizi ararken dikkat edin. Evinize silah, kitap kor, aha burada silah ve kitap buldum diyerek sizi tutuklar. Biz de devrimciyiz, halk çocuğuyuz. Devrimciler halkın arasına giren onların halkını savunan kişilerdir. Biz de öyleyiz." diyerek halkın arasına girdiler.

Asım Gezmiş traktörleri sürececek adam bulamıyor. Herkes halkın safına katılmıştır.

Asım Gezmiş bir ara traktörleri çıkarmak istedi. Kadınlar önüne yattı. "Bu topraklar bizim, vermiyeceğiz" dediler. Kadınların bir kısmı gözüne birer attı. Asım Gezmiş bir yaşlı kadınla, başka bir kadını yaraladı.

Öğleyin "köyde devrimci var" diye evleri aradılar. Her saldırganını kadınlar püskürttü. Onları kovaladılar. Köyün erkeklerini bulamayınca yüzba-

MC'Yİ DÜŞÜRMEYİNİN YOLU

Geçtiğimiz günlerde yurdumuz büyük anti-faşist kitle gösterilerine sahne oldu. Özellikle İstanbul, Ankara, İskenderun ve Ceyhan gibi şehirlerde on binlerce halk faşist MC iktidarını protesto etti ve yurdumuzun bağımsızlığını istedi. Son olaylar, anti-faşist halk muhalefetine gittikçe daha geniş kitleleri sardığını gösteriyor. Artık işçi sınıfının da ha geri kesimleri de mücadele saflarında yerini alıyor. İşçi sınıfımızın mücadelesi diğer halk sınıflarında da direniş ruhunu canlandırıyor. Nitekim son haftalardaki gelişmeler bunu doğrulamaktadır. Öğrenci velileri, memurlar, öğretmenler, öğretim üyeleri avukatlar, teknik elemanlar, bütün ilerici sınıflar şimdi daha gür bir sesle faşizmi protesto ediyorlar. Kitle mücadelesinde son aylarda görülen nisbi durğunluğuna yeni ve daha güçlü bir hamle takip ediyor. MC hükümeti her geçen gün daha geniş kitlelerin düşmanlığını kazanıyor.

Kitlelerin faşizme karşı tepkisi bu şekilde gelişirken, kitle mücadelesini pasifletirmeye hizmet eden provokasyon teorileri de artık iflas ediyor. CHP'nin "yeni stratejisiyle" kitle hareketlerine yöneleceğini ifade etmesi anti-faşist mücadelede olumlu bir gelişmedir. Türkiye'nin zulüm gören halkı böylece elini kolunu bağlayan önemli bir yükü sırtından atıyor.

Hakim sınıflar içinde de MC hükümetine duyulan tepkiler şiddetleniyor. Hakim sınıfların bir kesimi yükselen kitle mücadelesini durdurmanın yolu olarak AP-CHP koalisyonu formülünü ısrarla öne sürüyor. MC hükümeti ise, bu formüle karşı çıkıyor ve böylece halkın mücadelesi hakim sınıflar arasındaki gelişmeleri de keskinleştiriyor.

Bütün bunların yanısıra faşist ve revizyonist kamp içindeki gelişmeler de keskinleşiyor. Bazı MC partileri Türkiye'nin bozkurtlarını hiç olmasa ge-

çici olarak dizginlemeye çalışıyorlar. MHP'li faşistler ise karanlık köşelerinden halka saldırmaya devam ediyorlar. On binlerin, yüz binlerin yürüyüşünde ortaklıkta görülmeyen faşist komandolar tuzaga düşürülüyor. Devrimcileri katlediyor. Bunlar sadece halk ve devrimcilere saldırmıyor. Faşist komando saldırıları gittikçe daha yoğun bir şekilde DP ve MSP gibi diğer partileri de hedef alıyor.

Bütün bu olguların en kısa ifadesi, halk sınıflarında birlik ve mücadele azminin yükselmesi, faşist kamp içinde ise gelişmelerin keskinleşmesi ve devrimcinin hızlanmasıdır. Bu durum halkın mücadelesinin yükselmekte olduğunun ve faşizmin gerilemesinin açık ifadesidir. Toplumdaki dayanakları gittikçe azalan ve tecrit olmaya devam eden Demirel-Türkiye kılığının bütün kanunsuzluk ve zorbalık yöntemlerini kullanarak devlet kademelerinde ve bazı okullarda işyerlerinde mevziler elde etmesi faşizmin gerilemesi

PATRON EĞE SANAYİNİ KAPATTI İŞÇİLER GREVDE

Yurt çapında direnişler ve genel grev istiyoruz

Kartal'da kurulu Ege Sanayi fabrikasından bir işçiyle konuştuk. İşyerindeki son gelişmeleri şöyle anlattı:

- 1976'da Maden-İş fabrikada yetkiyi aldı. Maden-İş'in aracılığı ile toplu sözleşme müzakerelerine oturduk. Patronu masaya çağırdık ve taleplerde bulunduk. Saat ücretlerine birinci ve ikinci yıl için 700'er kuruş zam; 3 maaş ikramiye; 50 TL. çocuk zammı; ilkökul çocukları için senede 500 TL. yardım; 1500 TL. yakacak parası; 1000 TL. izin harçlığı; bir aylık izinsüresi; ayrıca işçi ister kendisi çıksın, ister patron 13 ve 17. maddeden çıkartsın, işçinin tüm kanuni haklarını alması için iş güvenliği maddesi. Asgari ücret 60 TL. olacaktır. İşçinin kendi ölümünde 5000, yakınlarının ölümünde 1000 TL. ödenecektir. Gece vardiyası ve fazla mesai % 50 zamlı olacaktır. Doğum yardımı 1000 TL.

Daha önce Tek Met-İş sendikası varken bu hakların hiç birisi yoktu. Patronla anlaşılmalı, toplu sözleşmeyi satın giderlerdi. Tabii demin söylediklerim bizim isteklerimiz, patron bunların yarısını dahi vermek istemiyor. Çünkü bugünkü iktidara güveniyor. Biliyor ki iktidar işçinin, köylünün, dar gelirlinin yanında değil. Parababalarının, köy ağalarının yanındadır. Ve açıkçası daha evvel de bizi numaralarla karşı karşıya bıraktığı gibi masada da yeni numaraları çok denerdi. Ancak işçinin bütünlüğü bozulma-

mıştır.

Soru: Halen grevde misiniz?

- Nisan ayında grev kararı aldık. Grev kararı asıldıktan birgün sonra işveren lokavt kararı aldı ve 24 saat içinde uygulamaya başladı. Dedi ki: "Siz fazla zam istiyorsunuz, onun için sanayi faaliyeti durduruyorum"; ve şalteri indirdi. Ertesi gün işe gittik, bizi işe sokmadı ve "fabrikayı kapattım" dedi. Bunun üzerine bağılı olduğumuz Maden-İş Pendik 4. bölge, lokavtin kanunsuz olduğu üzere mahkemeye başvurdu. İş mahkemesi Mayıs'ın 4'ünde ne sonuç verecek.

Mahkemeyi bekliyoruz, fakat biliyoruz ki, mahkemeler de iktidarın baskısı altındadır. Onun için mahkemelere de güvenmiyoruz. Bizi ancak kendi birliğimiz, kararlılığımız ve diğer fabrikalardaki işçi kardeşlerimizle ve bizi destekleyen tüm yurtseverlerle dayanışmamız kurtarır. Halen çadırımızı kurduk ve düzenli olarak nöbet tutup bekliyoruz. Aramızda bir ara direnişimizin duyulmamasını savunan fikirler çatıştı. Bunlar bizce yanlış fikirlerdi. Bizi desteklemeye gelen çeşitli derneklerin de aralarında çatışmalar var. Maden-İş te bazılarını Maocu diye istemiyor. Aslında fikir çatışmasından fikri olmayanlar korkar. En iyisi herkesin gelip açık konuşması, tartışması. Ama o olmayınca derneklerden kimse gelmesin dedik, fakat tüm civar fabrikalardaki işçi kardeşlerimizin desteğini

görüyoruz ve seviniyoruz.

Bir de şu var. Patronlar bu ara peşpeşe fabrikaları kapayıp işçileri sokağa atıyorlar. Bizim patronun yaptığı gibi stok yapıp, stokları eritene kadar kapayıp, sonra ucuz işçi alıyorlar. Sevil Profil, Termo, Samson, Silvan hep bu yolu tuttu. Maden-İş 4. bölge uzmanı "fabrika kapatmak bakkal kapatmaktan kolaydır" diyor. Biz bunu anlamıyoruz. Bu kadar insan nasıl sokağa atılır. İşçi ve sendika bundan hesap sormazsa sonu nereye varır. Bunlara karşı direnmek lazım 4. bölge ve tüm Maden-İş'in diretmesi gerek. Adamlar tek tek girtlağımıza sarılırken hep bir olup ellerini kırmazsak yarın çok acı olur. Maden-İş ve DİSK'in fabrika kapatmalara karşı iş güvenliği için harekete geçmesini tüm bölge, İstanbul ve yurt çapında direnişlere ve genel grevlere geçmesini istiyoruz.

Onlar bunu yapmazsa bıçak kemiğe dayandığı gün işçi sınıfı kendi göbeğini kendi kesmesini de bilir.

Soru: Emekçi halka iletmek istediğiniz bir dilek var mı?

- Dileğimiz odur ki, tarladaki emekçiden, tezgahdaki işçisine kadar memurlara, mühendislere kadar tüm yurtseverler, faşizme karşı, zulme karşı göğüs gersin. Yılmadan mücadele edip kenetleninler. Bu yolu tutarsak sonunda gırtıp aydınlığa çıkacağız.

Toprak, toprak köylünün

PAZARCIK AĞALARI

Kadıoğulları: Güçlü bir feodal geleneğe sahiptirler. Bunlar, Osmanlı döneminde güçlü bir mahallî despot olarak halkı ezmişlerdir. Kadıoğlu adını Maraş'ta kadılık yaptıkları için almışlardır. Kurtuluş Savaşı sırasında İngilizlerle ve Fransızlarla işbirliği yapmışlardır. Kurtuluş Savaşından sonra kaçan Ermenilerin topraklarına el koyarak daha da güçlenmişlerdir.

Kadıoğullarının elinde 52 bin dönümlük toprak vardır. Bellibaşlı çiftlikleri Tut Dağı, Tulhum ve Maraş yakınlarında bulunmaktadır. Kadıların topraklarının büyük kısmı hazine topraklarıdır. Onlar, köylülerin toprak mücadelesini bastırabilmek için, ellerindeki toprakların bir kısmını çevre köylülerin muhtarlarına ortağa vermektedirler. Kadıoğulları, topraklarında ücretli işçi olarak dışardan getirdikleri tarım işçilerini çalıştırırlar. Çevre köylülerini çalıştırmak istemezler. Çünkü çevre halkından çekimlenmektedirler.

Kadıoğulları, çevredeki faşist örgütleri her yönden desteklerler. Bunlar, Maraş Belediye Başkanlığını da para gücüne ve zorbalığa dayanarak ele geçirmişlerdir.

Hacı Ahmet Ağa: Bunlar da köklü bir feodal geleneğe sahiptir. 6 bin dönümden fazla arazileri vardır. 1971 yılında Emiroğlu köylüleri Hacı Ahmet'ingaspettiği toprakları işgal ettiler. İşgali bastırarak Maraş'tan gelen binbaşı'nın yolunu kesen köylü kadın-

lar şöyle dediler:

"Ağanın yalını yedin de geldin."

Hacı Ahmet, MHP ve Ülkü Ocaklarının baş destekçilerindedir. Hacı Ahmet'in çiftliğinde her yıl 400'den fazla işçi çalışmaktadır. Sürekli çalışan işçiler, aynı zamanda çiftliğin muhafızlığını yapmaktadır.

Emiroğlu: Emiroğulları tarımda olduğu gibi ticaret ve sanayi alanında da güçlenmektedir. Topraklarını genellikle ortağa vermezler. Topraklarında ücretli işçi çalıştırırlar. Bu aile Hacı Ahmet'le rekabet halindedir. Bu rekabet Alevi-Sünni çatışması görünümüne bürünmektedir. Emiroğulları Alevidir.

Emiroğullarının çiftlik binaları Emiroğlu köyünün ortasında eski ve heybetli bir konaktır. Toprakları köyün batısında bulunmaktadır. Arazilerinin tamamı 7 bin dönüm kadardır. Bunlar da topraklarını Mizmilli bataklığının kurutulmasından sonra genişletmişlerdir. Çok miktarda hazine arazisi gaspetmişlerdir.

Emiroğulları, Maraş'ta Çarçır ve Prese fabrikalarına sahiptirler. Ayrıca Çukobirlik'in hissedarı olup, yönetim kurulundadırlar. İlaç ve gübre başbayiliği yaparlar.

Emiroğullarıyla Bedir'in Dölleri arasında toprak anlaşmazlığı vardır. Bu iki ağa ailesi bu yüzden çatışır dururlar. Geçen yıl Bedir'in Dölleri Emiroğullarının babalarını vurdular. (A" INLIK, sayı 59, s.12)

ASIM GEZMİŞ KİMDİR?

"Bir süre önce Salmanpınak köylüleri Pinco ağanın toprağını işgal etmişlerdi. Ağalar köylülerin mücadelesini zorbalıkla bastıramayınca köyün muhtarına 50 bin lira para ve 40 dönüm tarla teklif edip, onu satın almak istediler. Fakat bu silah da geri tepti. Muhtar elini gırtlığına götürerek "Bıçak ta buraya dayandı, herkes bildiğini yapsın. Ben halkımı ve haklı davamızı parayla satarak ağa köpekliliği yapmam" dedi. Böylece onlara gerekli cevabı verdi.

"Ağalar bu defa jandarma üsteğmeni Asım Gezmiş'i kendileri için bir kukla olarak ele aldılar. Pamuk ve nohutlarına ortak ettiler. Köylülere baskı yapmak için nehut harmanını yaptılar. Bir köylüyü karakolda feci şekilde dövdüler. Muhtar ve bir köylüyü tutukladılar.

"Şunu iyi bilmelisin, halk düşmanı Asım Gezmiş! Bir zamanlar başka bir köye baskı yapmaya kalkışmıştın. Halkın senin gibi satılmış itlere karşı tutumunu o köylüler sana öğretti.

"Sen ve senin gibileri, toprak ağaları ve parabalalarının düzeninde boy gösterip halkı yıldıracağını sanıyorsan, aldanıyorsunuz. Halk senin omuzundaki iki yıldızın yerine "halk düşmanı" ve "ağa köpeği" levhalarını dikecektir."

PAZARCIKLI DEVRİMCİLER

(HALKIN SESİ, 26 Ağustos 1975, sayı 20, s.15)

şı kuduruyordu. Daha önce yerde sürüklenmesinin hıncını almak istiyordu.

Akşam köylülere bir liste gönderdiler. 20 ka-
r köylünün ismi var. Bunların ifadesini alacağız

dediler. Köylüyü zorla ele geçiremeyince bir sahtekarlığa daha başvurular. Köylüyü çağırarak karakola götürüp yıldırım istediler. İkinci bir liste daha gönderdiler. Halk bunun oyun olduğunu anladı. Bat-

taniyesini alan dağlara çıktı.

ALEVİ, SÜNNİ BİR OLSUN, FAŞİSTLER KAHROLSUN!
KAHROLSUN AĞALAR VE YARDAKÇILARI!
YIKILSIN AÇALIK, TOPRAKLAR KÖYLÜNÜN!

TÜM ÇALIŞANLARIN GREVİ

te olduğu gerçeğini değiştirmez. Ancak bu gerileme, faşizmin yeni mevziler elde etme çabalarına karşı mücadelenin önemsenmesi anlamına da gelmez.

Halkımızın acil talebi MC'nin yıkılmasıdır. Ankara'da, İstanbul'da, İskenderun'da, Ceyhan'da on binler "MC İstifa" diye bağırırken bu talebi dile getirmiştir. Bugün halk üzerinde terör uygulayan MC'nin yıkılması her bakımdan halkımızın menfaatinidir. Ancak onun kendiliğinden çekip gideceğini sanmak büyük saflık olur. MC'nin yıkılması halkımızın daha çetin mücadelesinin ve fedakarlığının sonucu olacaktır.

Revizyonistler, yurdumuzun kapılarını Rus emperyalistlerine açmaya uğraşıyorlar. Onlar sosyal-emperyalistlerle daha sıkı işbirliği yapacak bir hükümetin MC'nin yerini alması için çalışıyorlar. Bu uğurda halkımızın MC'ye karşı nefretini ve anti-faşist mücadelesini istismar ediyorlar. Gerçekte revizyonistlerin iktidarı, bu günkü iktidardan daha koyu bir diktatörlük olacaktır. Devrimciler revizyonistlerin halk üzerinde nasıl bir sosyal-faşist diktatörlük kurmaya ve yurdumuzun kapılarını sosyal-emperyalistlere tamamen açmaya çalıştıklarını kavramalı ve onları tecrit etmeye büyük önem vermelidirler. Devrimciler yükselen kitle mücadelesinin ön safına geçmeli, revizyonistlerin kitleleri kendi emperyalist uşağı siyasetlerine alet etmelerine izin vermemelidirler. Yönetiminde revizyonistler bile olsa, kitlelerin bulunduğu her yerde yer almalı ve kitlelere önderlik etmeliyiz. Unutmamalıyız ki, bugün, revizyonistler de kitle mücadelesinden dem vuruyorlar. Onların hesabı halkın mücadelesinin sadece MC'yi hedef alması, ama sosyal-emperyalistlere karşı asla yönelmesidir. Bu şartlar altında revizyonistleri sadece "provokasyon teorileriyle halkı uyuşturan karşı devrimciler" olarak görmek çok hatalıdır. Devrimciler kitlelerin anti-faşist mücadelesinin önünde yerlerini alırken, bu mücadeleyi aynı zamanda iki süper devlete, özellikle sosyal-emperyalistlere karşı yöneltmeye çalışmalıdırlar. Aksi halde, iki süper devleti ve özellikle Rus emperyalistlerini hedef almayan bir anti-faşist mücadele sosyal-emperyalistlerin işine yarar.

Bugün halkın anti-faşist mücadelesinin revizyonistleri güçlendirdiği gerekçesiyle bu mücadele ye tereddüt bakmak çok hatalıdır. Devrimciler asırlardır ezilen, horlanan ve bugün faşist diktatörlük altında zulüm gören emekçi halkımızın mücadelesinin Türkiye'nin çehresini nasıl değiştirdiğini ve bağımsızlığımızın temel güçlerini de nasıl geliştirdiğini görmeli, bu mücadeleye canla başla sarılmalıdırlar. Aksi takdirde kitleleri kendi ellerimizle revizyonistlere hediye etmiş oluruz.

Bugün faşist MC iktidarına karşı bütün anti-faşist güçleri ve en geniş kitleleri birleştirmeli ve seferber etmeliyiz. Devrimciler bunun için her şeyden önce faşizme ve revizyonizme karşı kendi güçle-

rini birleştirmelidirler. Bunun için çok elverişli şartlar ve tabanda güçlü bir talep vardır. Türkiye'de revizyonizme karşı olan ve devrimci siyaseti benimseyen küçümsenmeyecek bir güç vardır. Ancak devrimci akımların parçalanmış durumlarından ötürü bu güç yeterince seferber edilememekte, faşizme ve revizyonizme karşı mücadelenin etkisi sınırlı kalmaktadır. Mevcut görüş ayrılıkları bütün güçleri ortak düşmana karşı birleştirmeye engel değildir. Devrimciler aralarındaki görüş ayrılıklarını eleştiri ve ikna yöntemleriyle giderebilirler. Bugün devrimciler arasındaki çatışma ve bölünmeler sadece faşistlerin ve sosyal-faşistlerin işine yaramaktadır. Revizyonistlerin İYÖKD mitingiyile ilgili aşağıdaki sözleri bütün devrimciler için uyarıcı olmalıdır.

"Yürüyüşe Maocuların da katılımı olması ve kappak tutumlar yüzünden tecrit edilememeleri..."

"Mitingin en olumsuz yanı... Maocuların Ne Amerika Ne Rusya, Kahrolsun Sosyal-Emperyalizm gibi sloganları haykırmalarına olanak verilmesidir."

"Maoculara karşı hayırhah davranmak..." (Kit-

le, sayı 107)

Görüldüğü gibi revizyonistler İYÖKD mitinginde bazı yöneticilerin devrimcilere saldırmasını bile yetersiz bulmakta, bunu "kaypak tutum", "hayırhah tutum" olarak ifade etmektedirler. Devrimcilerin birliği için atılacak ilk adım, revizyonistlerin ve faşistlerin körükledikleri çatışmalara son vermek, devrimcilerin bulunduğu kitle örgütlerinde en geniş demokrasiyi sağlamaktır.

On binlerin katıldığı son kitle eylemleri halkın, bugünkü dağınık ve birbirinden kopuk eylem seviyesini aşmaya hazır olduğunu, faşizme karşı mücadeleye daha büyük fedakarlıkları göze alabileceğini göstermiştir. Halk yığınları, MC hükümetinin yıkılması için bir arayış içindedirler. Bu şartlar altında MC hükümetini düşürmenin en demokratik yolu olarak bütün çalışanların grevinin hazırlanmasını öneriyoruz. Bütün devrimciler, bunu gerçekleştirmek için tabandaki çalışan kitleleri uyandırmalı ve bu yoldaki talebi yaygınlaştırıp güçlendirmeye çalışmalıdırlar.

Türkiye Emekçi Partisi Genel Başkanı Mihri Belli:

GENEL GREV BİR DÖNÜM NOKTASI OLABİLİR

"Faşist Cephe, bugün, devlet kurumlarının çalıştırılması yoluyla, muhalefetin siyasî gelişmeyi etkileyebilmesi olanaklarını iyice sınırlamıştır. Rüşvet ve yolsuzlukları soruşturmak için kurulan Meclis Komisyonları çalıştırılmamaktadır. Yığınların demokratik mücadelesi her zaman en verimli mücadele biçimi olmuştur. Bugünün koşullarında bu parlamento-dışı mücadelesinin önceliği var. Yolsuzluk, rüşvet dosyalarının kitlelere sergilenmesi, faşizmi kurumsaltırma çabalarının teşhiri ile kanlı çetelerin iç yüzlerinin kitlelere açıklanması önemlidir.

"Kitle gösterileri, yürüyüşler, toplantılar çok önemlidir. Bunlar ne kadar geniş yığınları kucaklarsa demokratik cephe o ölçüde ağır basar."

"İşçilerin iktisadî istemleri ile gerçek demokrasi istemleri uğruna bir genel grev gelişmeyi olumlu yöne çeviren bir dönüm noktası olabilir. Türkiye işçi sınıfı, dayanışma grevi hakkını elde etmek ve dayanışma grevi geleneğini en kısa zamanda yerleştirmek zorundadır. Genel grevi örgütlemek çetin işdir. Ancak, ülke

ölçüsünde şahlanış anlarında genel grev başarılı olabilir. İşçi sınıfının ekonomik ve siyasî mücadelesindeki birliğin düzeyi ile de ilgilidir. Dayanışma grevlerini örgütlenmek daha kolaydır. Bunun için birkaç fabrikanın bilinçli işçilerinin devrimci dayanışma ruhu ile harekete geçmeleri yeter. İşçilerin birkaç saatliğine bile olsa (örneğin faşist saldırıları ve cinayetleri protesto etmek için) şalteri indirmeleri demokratik güçlerin birlik ve dayanışmasına önemli katkı olur.

"Köy emekçisinin toprak için, üreticinininacı soygununa karşı mücadelesi de bu anlayışla ele alınmalıdır.

"Türkiye'nin demokratik güçleri faşist cepheyi bozguna uğratacak güçtedirler.

"Kuşkusuz, MC düşürülmekle siyasî demokrasi bir anda gelmeyecektir. Her ülkede demokrasi kuşaklar boyu süren çetin devrimci mücadelelerin ürünü olmuştur. Türkiye emekçi halkını bağımsızlık ve demokrasi uğruna en çetin mücadele beklemektedir."

(Vatan, 2 Mayıs 1976)

Rus uşaklığı iste budur

Barış değil, Rusya'ya uşaklık mücadelesi

"İşçi Davası" adlı derginin 28 Nisan tarihli, 57'nci sayısında şu satırlar yer alıyordu:

"Eylemlere siyasî nitelik kazandırmak için bu gibi eylemlerde çeşitli sloganları kullanmak gerekli oluyor. Hemen her toplantı ve yürüyüşte şu slogan eksik olmuyor: 'BAĞIMSIZ TÜRKİYE'. Afişlerde, pankartlarda bu yazılıyor. Ağızlarından topluca bu çıkıyor... Türkiye gibi ülkelerde "bağımsızlık" diye bağırarak boşa kürek çekmektedir. Sermayenin tuzağına düşmektir... Biz, baştan beri 'demokrasi' ve 'bağımsızlık' tekerlemelerine karşı çıkıyoruz."

"İşçi Davası" adlı gazete Türkiye'nin neden 'bağımsızlık' diye bir meselesi olduğunu anlatacak değildir. Bunu bugün bütün Türkiye görmektedir ve Türkiye halkı bağımsızlık davası için son yıllarda verdiği onlarca şehitle bu özlemine kanıtlamıştır. Türkiye, sınırlarında sosyal-emperyalistlerin savaş hazırlıkları yaptığı, egemenliği çignenerek Boğazlardan Sovyet savaş gemilerinin geçirildiği, topraklarında Amerikan üslerinin yer aldığı, silah ve teçhizat bakımından ABD'ye bağlanmış bir ülke değil midir? Türkiye, Amerikan yatırımlarıyla,

Sovyet kredileriyle, emperyalizmle kurulmuş binbir iktisadî bağla sömürülen bir ülke değil midir?

Kimler "Bağımsız Türkiye" diye haykıran yurtseverleri kurşunlamaktadır ve kimler "tekerleme" diye nitelenen bağımsızlık ve demokrasi davasına karşı çıkmaktadır? 1 Mayıs talebi olarak Sovyetler Birliği ile işbirliğini ileri süren, sayfalarını Brejnev resimleriyle donatan "İşçi Davası" dergisi, sosyal-emperyalistlerin işbirlikçisi revizyonistlerin en az faşistler kadar bağımsızlık ve halk düşmanı olduklarını ortaya koyuyor.

Bağımsızlık mücadelesinin "boşa kürek çekmek" olmadığını, Türkiye halkı revizyonistlere de gösterecektir. Yarının bağımsız Türkiye'sinin doğuşunu engellemeye ne revizyonistlerin işbirlikçi faaliyeti, ne de Brejnev'in tankları ve uçakları yetmeyecektir.

İŞÇİ DAVASI

bağımsızlık değil barış mücadelesi

İŞKENCECİ MEHMET YALÇIN GÖREV BAŞINDA

İZMİR'DE FAŞİST OPERASYON

İzmir'de bir süredir, "banka soygunu", "gizli örgüt", "silahlı anarşistler" iddialarıyla birçok genç polis tarafından gözaltına alınmış ve İzmir halkı üzerinde terör havası estirmeye başlanmıştır. Polis banka soyguncularını yakalamak iddiasıyla çeşitli semtlere baskın yapmakta, elinde hiç bir belge olmaksızın evleri aramaktadır. Bu arada saççı basını da anti-komünist kampanyayı sürdürmek için çeşitli yayınlar yapmakta, olayla ilgili olarak ancak faşistlerin inanabileceği türden hikayeler anlatmaktadır.

İzmir'de çeşitli yerlere yapılan baskınlar sonunda 64 kişinin gözaltına alındığı Emniyet Müdür Vekili Mehmet Yalçın tarafından açıklanmıştır. Daha sonra bir açıklama yapan İzmir Devlet Güvenlik

Mahkemesi ise bu olaylarla ilgili olarak 19 kişinin gözaltına alındığını, bunlardan 8'inin tutuklanıp, 6'sının serbest bırakıldığını ve 5'inin de sorgularının devam ettiğini bildirmiştir. Emniyet Müdür Vekilinin 64 kişinin yakalandığını, İzmir DGM'nin ise 19 kişinin yakalandığını söylemesi, en aşağı 45 kişinin mahkemeye çıkarılmadan, kanun dışı bir şekilde Emniyet tarafından tutulduğunu gös termektedir.

Emniyet Müdür Vekili Mehmet Yalçın, daha önce görev yaptığı Erzincan'da devrimcilere karşı faşist saldırı kampanyasını yönetmiştir. Erzincan'da devrimcilere yapılan ırza geçmeye kadar varan sapık işkencelerin sorumlusu, şimdi İzmir'deki faşist saldırıyı yönetmektedir.

İTÜ'LÜ YURTSEVERLER, DGM'NİN KANUNSUZLUKLARINI ANLATIYORLAR.

Güvenlik Mahkemesinde mahkeme heyetinin sanıklara karşı davranışı konusunda 29 Nisan 1976'da basına bir açıklama yapan 11 İTÜ'lü yurtsever öğrenci şöyle demektedir.

"Bizler, 5 Kasım 1975 günü İTÜ Taşkılla binasında meydana gelen ve bir kişinin ölümüyle sonuçlanan olayla ilgili olarak aynı gün polis-faşist işbirliğiyle gözaltına alındık.

Biz, tutuklandıktan ancak 6 ay sonra 15 Nisan 1976 tarihinde mahkemeye çıkarıldığımızda, siyasal iktidara bağımlılığı açıkça belli olan bir mahkemede değil, bağımsız mahkemelerde yargılanmak istediğimizi verdiğimiz red dilekçesinde belirttik. Avukatlarımız da DGM'nin kuruluş kanununun anti-demokratik olduğunu, hakimlerin siyasal iktidarlar tarafından atanmasının, yargının bağımsızlığı ilkesini zedelediğini belirttiler ve mahkeme heyetinden görevsizlik talep ettiler. Mahkeme heyeti bir ara kararla, mahkemeyi reddetmekle kendilerine hakaret ettiğimizi ve duruşmanın düzenini ihlal ettiğimizi belirttik bizleri duruşmadan çıkarttı. Daha sonra olayı kamuoyuna, "mahkemede olay çıkarttığımız" şeklinde yansıttı. Verdiğimiz red dilekçesinin bağımsız mahkemelerde görüşülerek, hakaret unsuru taşıyıp taşımadığı tespit edilmeden, İDGM, kendisi bu konuda karar vererek bir kez daha anti-demokratik bir kurum olduğunu açıkça ortaya koymuştur.

Bizim tutuklanmamızın amacı, devrimci bir geleceği olan İTÜ'ni, yurtsever ve devrimci öğrencilerden 'temizlemek', böylece faşistlerin ideolojilerini serbestçe yaydığı bir boş alan yaratmaktır.

DGM'ler, tamamen siyasal iktidara bağımlı, onun güdümünde ve görevleri, yurtseverleri ve devrimcileri mahkum etmek olan, halkımızın vicdanında ise çoktan mahkum olmuş, kuruluş ve işlevleri bakımından Anayasanın özüne ve ruhuna aykırı düşmüş anti-demokratik kurumlardır.

Basın, genellikle DGM'deki duruşmaları, DGM savcılığının verdiği haberlere göre kamuoyuna yansıtmaktadır. Kamuoyunda hakkında şüpheler bulunan DGM savcılığının olayları tarafsız bir gözle yansıtmayacağı açıktır. Basın, duruşmaları kendi muhabirleriyle izlemeli böylece olayları kamuoyuna gerçek yüzleriyle yansıtmalıdır."

Yine aynı mahkemede yargılanan İTÜ öğrencisi Yalçın Büyükdagli ise mahkemeye verdiği 29 Nisan 1976 tarihli sorgusunda şöyle demektedir:

"Geçen duruşmada savunma hakkımızın bir parçası olan reddi hakim talebimizde Heyetinize ve Savcıya hakaret ettiğimiz ve duruşmanın inzibatını bozduğumuz gerek-

çesiyle dilekçe okunduktan iki saat sonra duruşmadan çıkarıldık. Şu anda duruşmalardan temelli çıkarılmak tehdidiyle karşı karşıyayız. Sizlerin de takdir edeceğimiz gibi, yasaların en kutsal hak olarak gördüğü savunma hakkını kısıtlayan, bizleri baskı altına alma amacını güden bu gibi tavırlar çağdaş hukuk anlayışıyla açıkça çelişmektedir. Savunma hakkını yok etmeye yönelik bu gibi olayların tekrar etmeyeceğini temenni ediyoruz."

DEVLET GÜVENLİK MAHKEMESİNDE DEVRİMCİLER TARTAKLANDI

Kasımpaşa Halk Dayanışma Birliği Derneği yöneticileri Orhan Benli, Nesim Ovadya, İzzail ve Haydar Bulut, TCK'nın 141. maddesinden yargılandıkları İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesinde, Güvenlik Mahkemelerinin Anayasaya aykırı olduğunu söyleyerek mahkemenin davaya bakamayacağını belirtmişler ve mahkemeyi reddetmişlerdir. Kasımpaşa Halk Dayanışma Birliği yöneticilerinin red dilekçesi okunduktan sonra avukat Mehmet Cengiz de söz alarak, müvekkillerinin red dilekçelerinin haklı olduğunu söylemiştir. Bunun üzerine hakimler Orhan Benli, Nesim Ovadya İzzail ve Haydar Bulut'un mahkeme salonundan çıkarılmasını istemişlerdir. Hakimlerin bu kararını sanıklar protesto edince, jandarmalar üç devrimciyi tartaklamışlar ve zorla dışarı çıkartmaya çalışmışlardır. Jandarmaların sanıklara saldırması üzerine dinleyiciler de hakimleri protesto etmişlerdir. Orhan Benli'nin 70 yaşlarındaki annesi hakime "Evlatlarımıza niçin böyle davranıyorsunuz? Siz vatani, milleti soyanları yakalasanıza. Dışarda vatan hainleri, vatani milleti satanlar dururken oğlumu götüremezsiniz" diye bağırmıştır. Dinleyicilerin protestosunu bastırabilmek için jandarma sanıkları sürükleyerek dışarı çıkartmış, dinleyiciler de hakim tarafından salondan atılmıştır.

Sanıkların talebinin haklı olduğunu söylediği için avukat Mehmet Cengiz hakkında da Adalet Bakanlığı tarafından soruşturma açılması istenmiştir.

Kasımpaşa Halk Dayanışma Birliği Derneği Dernekler Kanununa göre, bütün kanunî gerekleri yerine getirilerek kurulmuş bir örgüttür. Faşistler kanunlara uygun bir şekilde kurulmuş devrimci dernekleri hayalî "gizli örgüt" iddialarıyla dağıtmak ve kapatmak istemekte, devrimcileri, halkı yıldırıyarak çalıştırmaktadırlar. Kanunsuzluk içinde olan, kanunî gerekleri yerine getirilerek kurulmuş dernekler değil, Anayasa Mahkemesi tarafından iptal edilmiş Devlet Güvenlik Mahkemeleridir.

AYDINLIK
YAVINLARI

Doğu Perinçek

Kıbrıs
Meselesi

Genel Dağıtım: TÜR DA

AYDINLIK
YAVINLARI

Mao Zedung

Partinin
Çalışma
Tarzını
Düzeltilim

Genel Dağıtım: TÜR DA

Faşistler üç devrimciyi pusu kurarak öldürdüler

Geçtiğimiz günler, işçi sınıfının ve halkın on binler halinde mücadeleye atıldığı günler oldu. Faşizmi lanetleyen geniş kitlelere saldırmayı göze alamayan faşistler saldırılarını تنها yerlere kurdukları tuzaklarla sürdürdüler.

30 Nisan günü faşistler Kadıköy Mühendislik Yüksek Okulu'nda 1 Mayıs afişlerini asan devrimci öğrencilere saldırdılar. Saldırı sonucu Mehmet Dağbaşı adlı öğrenci öldü.

Bundan bir gün sonra SBF Öğrenci Derneği Yönetim Kurulu ve AYÖD Denetleme Kurulu üyesi Ali Fuat Okan faşistler tarafından katledildi.

2 Mayıs günü, devrimci işçi Mehmet Kocadağ Kasımpaşa'da faşistler tarafından hunharca öldürüldü.

Yurdun çeşitli yerlerinde faşistlerin ve polislerin sal-

dırısı geçtiğimiz günlerde de devam etti. Ankara'da, İstanbul'da, İzmir'de, Kars'ta, Antakya'da, Batman'da, Eskişehir'de polislerin ve faşistlerin saldırılarında pek çok devrimci öğrenci yaralandı. Adana, Mersin, İskenderun ve Tarsus'ta 1 Mayıs afişlerini asan çok sayıda işçi ve öğrenci gözaltına alındı.

İstanbul'da, İşletme Fakültesi, İktisat Fakültesi, Yabancı Diller Yüksek Okulu, Maliye Muhasebe Yüksek Okulu ve Kadıköy Mühendislik Yüksek Okulu öğrencileri, Ankara'da, ODTÜ, Siyasal Bilgiler Fakültesi, Basın Yayın Yüksek Okulu, Hukuk ve Eğitim Fakülteleri ile Sosyal Hizmetler Akademisi ve İdare Yüksek Okulu öğrencileri son cinayetleri protesto amacıyla boykota başladılar.

ÖĞRENİM ÖZGÜRLÜĞÜ CAN GÜVENLİĞİ !

Ankara Cumhuriyet Lisesi'nin 4000 öğrencisi bir arkadaşlarının kurşunlanmasını protesto etmek ve can güvenliklerinin kalmadığı gerekçesiyle boykota başladılar. Öğrenci velileri de boykota başlayan çocuklarıyla birlikte okulda bulunuyorlar.

Mardin'de Eğitim Enstitüsü ve Kız Öğretmen Lisesi öğrencileri boykota başladılar. Öğrenciler okul idaresinin MHP propagandası yapmasını ve bazı öğretmenlerinin başkalarına atanmasını protesto ediyorlar. Boykotu kırmak amacıyla 90 öğrenci jandarma tarafından gözaltına alındı.

İzmir İnönü Lisesi öğrencilerinin boykot kararı almak için forum yapmak istemeleri üzerine polis öğrencilere sis bombaları ve coplarla saldırdı. Forum katılan 400 öğrenci polis saldırısından korunmak için spor salonuna sığındılar ve polise karşı direndiler. Olaylar sonucu 5 öğrenci tutuklandı. Öğrenci ailelerinin çocuklarının can güvenliği ve öğrenim özgürlüğü için verdiği mücadele her geçen gün gelişiyor ve yayılıyor.

Diyarbakır Öğretmen Lisesi velileri, Lisede can güvenliği kalmadığını ifade eden bir bildiri yayınladılar. Bildiride "Okulun silah deposu haline getirildiği, işkence odaları kurulduğu" açıklanmaktadır.

Ankara Devlet Mühendislik Mimarlık Akademisi öğrencilerinin ana ve babaları DİSK Genel Başkanlığına isteklerini açıklayan bir yazı gönderdiler. Anne ve babalar bu yazıda "Türkiye'de demokratikleşmeyi sağlamak, işçi sınıfı önderliğinde tüm halka düşer" demektedirler.

FIKİRTEPE EĞİTİM ENSTİTÜSÜ ÖĞRENCİLERİ "ÖĞRENİM ÖZGÜRLÜĞÜ" VE "CANGÜVENLİĞİ" İSTEDİLER.

26 Nisan günü TÖB-DER Aksaray Şubesinde bir basın toplantısı düzenleyen İstanbul Atatürk Eğitim Enstitüsü öğrencileri, okullarındaki son durum hakkında çeşitli açıklamalarda bulundular. Bilindiği gibi, 12 Nisanda boykotun kaldırılmasıyla birlikte Enstitü öğrencileri derslere girmeye başlamış ve bunun ardından da İdarenin disiplin kovuşturmalarıyla okul içi faşist saldırılar sonucu birçok öğrenci kıyım ve zulme uğramıştı.

Basın toplantısında öğrenciler tarafından yapılan açıklamalara göre tutukluların toplamı 66'ya yükselmiş, bunlardan 46'sı 19 gün, 4'ü 30 gün, 15'ide çeşitli günler cezaevinde tutulmuşlardır. İhsan Zağlı adındaki bir devrimci öğrenci halen cezaevindedir. 24 öğrenci sürülmüş, 23 kişi 1 yıl okuldan uzaklaştırma cezası almış yine 10 öğrenci 1 aylık cezalarla öğrenimden uzaklaştırılmışlardır. Ayrıca 2 öğrenciye de süresiz uzaklaştırma cezası verilmiştir. 11'i kız olmak üzere, halen 58 öğrenci disiplin kurulundadır. 1000 öğrenci ise kesin olarak sınıfta kalmıştır. Bunlara ekleneceği idare tarafından açıklanan 200 kişilik yeni ceza listesi ise, boykotu en son kaldıranları içermektedir.

Daha sonra okul yöneticileri hakkında açıklamalarda bulunmuş, İdarenin yolsuzlukları sergilenmiş ve bunlarla ilgili öğrenci avukatlarının görüşleri dinlenmiş, öğrenci velilerinin ve bazı demokratik dernek sözcülerinin konuşmaları, can güvenliği ve okuma özgürlüğünün bugün için tamamen ortadan kalktığı noktasında birleşmiş, faşizme karşı mücadele birliğinin sağlanması gerektiği belirtilmiştir.

Basın toplantısının sonunda, İstanbul Atatürk Eğitim Enstitüsü öğrencileri adına şöyle denilmiştir: "Üzerimize yoğunlaştırılan faşist teröre karşı, sürülme pahasına, kıyım pahasına da olsa direneceğimizi, okulumuzu bir avuç faşist azınlığa terketmeyeceğimizi basın aracılığıyla halkımıza duyuruyoruz!"

Devrimci Sözlük

PROVOKASYON NEDİR ?

Provokasyon, hakim sınıfların halkın mücadelesini yolundan saptırmak ve bastırmak için düzenledikleri kışkırtma ve tertiplere verilen addır. Provokasyonun kelime anlamı, düşmanın seni, kendisi için elverişli yer, zaman ve şartlarda dövüşmeye tahrik etmesidir. Hakim sınıflar provokasyon sayesinde, devrimci ve yurtsever güçleri bölmeye ve birbirlerine düşürmeye, devrimci teşkilatlarını dağıtmaya, devrimcilerin kitlelerle olan bağlarını koparmaya, halkı ezmeğe çalışırlar. Hakim sınıflar, düzenledikleri provokasyonlarda, polis teşkilatlarını, gizli ve açık örgütleri kullanırlar. Devrimci ve yurtsever örgütlere sızma, eylemler içine karışma, sahte eylemler düzenleme ve sahte örgütler kurma yollarına başvururlar.

Provokasyon olaylarına son yıllardan pek çok örnek vermek mümkündür. 12 Mart öncesinde devrimci örgütlere sızarak istihbarat toplayan, aynı zamanda kışkırtmalara girişen pek çok MIT ajanı daha sonra Sıkıyönetim Mahkemelerinde ortaya çıktılar. 12 Mart'tan sonra da, gemi batırma, bina yakma gibi provokasyonlara başvuran faşistler, bu yolla devrimcileri suçlu göstermeye, kamuoyu yararmaya ve saldırılarında haklılık kazanmaya çalıştılar.

Yakın zamanlarda provokasyona en güzel örnek Demirel'e yumruk atılması olayı olmuştur. Faşistler, bu olayda Vural Önsel adındaki dengersiz kişiden yararlanmaya çalıştılar. Olayı düzenleyen faşist örgütlerin amacı, Demirel'i kamuoyuna saldırmaya uğramış bir kahraman gibi göstermek, devrimcileri saldırgan duruma düşürmek, ve yeni saldırılar için ortam hazırlamaktı.

1975 yazında yükselen işçi mücadelesini bastırmak isteyen hakim sınıflar sık sık provokasyonlara başvurdular. Berrec direnişi sırasında polis, teşkil ettiği küçük gruplarla fabrikaya saldırarak işçiyi fabrika dışına çatışmaya çekmeye çalışmıştı. Polislerin amacı fabrikayı bu yolla boşaltmak ve işgali kırmaktı.

1975 seçimlerinden önce faşistler CHP mitinglerinde, Uşak, İzmir ve Fethiye'de provokasyonlar düzenlediler. Mitinglerde olay çıkaran sağa sola saldıran sivil polisler, daha sonra kendileriyle konuşan gazetecilere "proleter devrimci aydın"lardan olduklarını ve "Doğu Perinçek grubuna bağlı" olduklarını söylediler. Faşistlerin amacı CHP mitinglerinde düzenledikleri provokasyonlardan yararlanarak CHP ile devrimcilerin arasını açmak, devrimcileri tecrit ederek ezmeğe ve CHP'yi de faşistlerle uzlaşma noktasına çekerek pasifleştirmektir.

Polis ve faşist komandolar, provokasyonlara gençlik mücadelesinde de sık sık başvurmuşlardır. Komandoların sürekli olarak başvurdukları bir taktik, devrimcileri gençlik kitleleri içinden kopararak küçük gruplar halinde düelloya çekmek ve polis kuvvetleri ile birlikte devrimci gençliği ezmeğdir.

Revizyonistler ise hakim sınıfların provokasyonlarını, devrimci kitle mücadelesini bastırmak için bir bahane olarak kullanmaya çalışmaktadırlar. Onlar, kitle mücadelesini bastırmak için her türlü devrimci hareketi provokasyonla karalamaktadırlar. Onlar, bu tutumlarıyla hakim sınıfların provokasyonlarına yardımcı olmaktadır. Çünkü, provokasyonun tek amacı kitle mücadelesinin bastırılmasıdır. Hakim sınıflar, halkı ezmeğe ve köleleştirmeye için provokasyonlara girişirler. Revizyonistler, ortaya at tıkları teori ve eylemleriyle, halkın faşist saldırıya karşı hareketsiz kalmasına ve provokasyonlar için uygun bir zemin doğmasına yardımcı olmaktadır. Her devrimci eylemin revizyonistler tarafından provokasyon olarak damgalanması, gerçek provokasyonlara karşı uyanıklığın da azalmasına yol açmaktadır.

Bütün bunların dışında, artık sosyal-faşist bir karakter kazanmış olan revizyonistler de tıpkı faşistler gibi, devrimcilere karşı provokasyonlar düzenlemeye başlamışlardır. DİSK içindeki TKP'li sendika ağaları devrimcilerle işçileri karşı karşıya getirmek için provokasyonlara başvurmuşlardır. Sosyal-faşistler devrimci ve yurtseverleri, özellikle iki süper devlete karşı çıkan gençliği bölmek için ellerinden geleni yapmaktadırlar.

Her taşın altında bir provokasyon bulan ve halkın mücadelesini provokasyon karalamalarıyla bastırmaya çalışan görüşlere karşı mücadele etmeliyiz. Fakat, CIA'nın, MIT'in, sosyal-emperyalistlerin KGB'sinin, Sovyet işbirlikçilerinin boş durmayacağını da bilmeli, provokasyonlara karşı uyanık olmalıyız. Provokasyonlara karşı mücadelede, provokasyonların boşa çıkarılabileceğini, hakim sınıfların her istediklerini gerçekleştiremeyeceklerini bilmeliyiz.

Provokasyonlara karşı mücadelede, doğru siyasette ısrar etmek ve kitlelerle kaynaşmak için olanca çabayı sarfetmek esastır. Devrimciler bütün eylemlerinde en geniş çoğunlukla birleşmeyi, mücadeleyi haklı bir zeminde yürütmeyi, ve esas düşmanı sonuna kadar tecrit etmeyi esas almalıdırlar. Daima kitlenin durumu gözönüne alındığı, daha geniş bir kitleyi kazanmak ve güç toplamak üzerinde durulduğu, ihtiyatlı ve uyanık davranıldığı takdirde bütün provokasyonlar boşa çıkarılabilir.

Provokasyonlar, daima yanlış siyasetten yararlanırlar. Kitleden kopuk maceracı eylemler, hakim sınıfların provokasyonları için elverişli bir zemin oluşturur. En doğru mücadeleler ve eylemler, bile eğer zamanında ve yerinde yapılmazsa, hakim sınıfların kışkırtmalarına alet olabilir. Kışkırtıcı ajanlar daima olacaktır. Önemli olan, provokasyonlara karşı, doğru bir siyaseti sonuna kadar uygulayarak ve kitleler içinde eriyerek mücadele etmektir.

BAROLAR BİRLİĞİ GENEL KURULU:

"DERNEKLER ŞİŞEŞLE UĞRAŞABİLİR" - İKTİDAR ANAYASAYI İHLAL EDİYOR

Türkiye Barolar Birliği'nin Olağanüstü Genel Kurul toplantısı İzmir'de yapıldı. Toplantı sonucu oybirliğiyle kabul edilen bir önergede şöyle denilmektedir.

"Hükümetin ve onu oluşturan siyasal iktidarın yurtta can güvenliğinin, yani adaletin ortadan kalkmış olmasının baş sorumlusu olduğu ve bu haliyle anayasayı ihlal etmekte bulunduğu ilan edile-

cektir."

Genel Kurul toplantısında ayrıca, bütün meslek örgütleri ve derneklerin ülke yönetimine ilişkin uğraş ve eylemlerde bulunmasının, anayasal bir hak olduğuna, yasalarda yer alan yasaklamaların anti-demokratik olduğuna karar verilmiştir.

İZMİR DGM SAVCISI, ÜLKÜ OCAKLARININ KAPATILMASINI İSTEDİ.

İzmir Devlet Güvenlik Mahkemesi savcısı Oktay Odabaşı Ülkü Ocakları İzmir Şubesi hakkında düzenlediği iddia-

namede faşistlerin saldırgan yüzünü ortaya sermektedir. Ülkü Ocaklı faşistlerin cezalandırılmalarını isteyen savcı iddianamesinde şöyle demektedir:

"Ülkü Ocakları İzmir Şubesi ve onun paralelindeki Büyük Ülkü Derneği Bornova Şubesi yurdun çeşitli yerlerinden getirdiği militanları İzmir'de çeşitli saldırılarda vurucu kuvvet olarak kullanılmaktadır."

Savcının bu örnek tutumu faşistlerin halkın gözünde teşhir ve tecrit olduğunu, faşizme karşı muhalefetin toplumun bütün kesimlerine yayıldığını göstermektedir.

EŞKIYA TÜFEĞİNİ YAĞLARKEN MA

Son yıllarda sosyal-emperyalistler "yumuşama" ve "silahsızlanma" konularında ki propagandalarını yoğunlaştırmışlardır. Onlar, bunun için sürekli konferanslar toplanmasını ve anlaşmalar imzalanmasını önermektedirler. Öte yandan, bütün dünyada olduğu gibi, ülkemizde de revizyonistler silahlanmaya ve millî savunmanın güçlendirilmesine karşı çıkmaktadırlar. Son olarak, DİSK'in 1 Mayıs'ta düzenlediği olduğu mitingde çok sayıda yer alan "Bir tank = 2000 çocuğa kreş" "Pantom değil, kreş istiyoruz." "Dünya silahsızlanma konferansı toplanmalıdır" "Silahlanmaya hayır" vb. gibi pankartlar, revizyonistlerin faaliyetlerini ne kadar arttırdıklarını göstermektedir. Ülkemiz üzerindeki sosyal-emperyalist saldırı ve işgal tehdidinin giderek arttığı şartlarda revizyonistlerin silahsızlanma yönündeki propagandalarını yoğunlaştırmaları ne anlama gelmektedir? Neden Sovyetler Birliği silahsızlanma konferansları, önerileri getirmektedir? Bu sorularını cevaplandırmak için düzenli yapılan anlaşmaların ve sonuçlarının incelenmesi gereklidir.

Silahsızlanma konusunda iki süper devlet, Sovyetler Birliği ve ABD arasında 1963 yılından bu yana pek çok anlaşma imzalanmıştır. Bu anlaşmalar şimdiye kadar hiç bir sonuç vermemiştir. Örneğin, 1963 yılında Moskova'da atom silahı denemelerinin kısmen yasaklanması ile ilgili anlaşmadan sonraki yıllar içinde iki süper devlet yüzlerce nükleer deneme yapmışlardır. Aynı şekilde, 19-

68 yılında nükleer silahların sayısının azaltılmasını öngören bir anlaşmanın imzalanmasından hemen sonra Sovyet balistik füzelerinin ve nükleer denizaltılarının sayıları birkaç misli artmıştır. 1968 yılında sadece 7 adet nükleer denizaltıya sahip olan Sovyetler Birliği, anlaşmadan sonraki yıllar içinde uzun menzilli füze taşıyan nükleer denizaltılarının sayısını 50'ye çıkarmıştır. 1972 yılında, yine iki süper devlet arasında Moskova'da "Stratejik Silahların Sınırlandırılması" konusunda bir dizi anlaşma imzalandı. Bu anlaşmaların da sonuçları öncekilerin sonuçlarından farklı değildir. Anlaşmayı izleyen günlerde Sovyetler Birliği uzun menzilli ve denizaltıdan atılan füze denemelerine hız verdi ve yeni uzun menzilli füze triple-

ri geliştirdi. Halen sürmekte olan ve SALT (Stratejik Silahların Sınırlandırılması Görüşmeleri) görüşmeleri olarak anılan görüşmelerin de hiç bir somut gelişme kaydetmediği her geçen gün daha iyi anlaşılacaktır.

Silahsızlanma konusundaki görüşmelerin tarihçesi bize açıkça şunu göstermektedir: Ne kadar çok anlaşma yapılırsa, silahlanma yarışı da o kadar çok şiddetlenmektedir. İki süper devlet arasındaki rekabet sürdükçe bu görüşmelerin sonucu daima aynı olacaktır.

Silahsızlanma konusunda lafta şampiyonluğu kimseye kaptırmayan Sovyetler Birliği, dünya halklarının talep ettikleri şekilde bir silahsızlanmaya hiç bir zaman yanaşmamaktadır. Şimdiye kadar ne ABD ne de Sovyetler Bir-

liği nükleer silahların toptan imhası önerisini kabul etmedikleri gibi, bu silahları özellikle nükleer güce sahip olmayan ülkeler ile nükleer silahlardan arınmış bölgelere karşı kullanmaya-çaklarına dair tek kelime söylememektedirler. Bu konuda Birleşmiş Milletlerde ve Güvenlik Konseyinde Çin Halk Cumhuriyeti'nin önerilerini, iki süper devlet her defasında reddetmişlerdir. Bu onların silahsızlanma konusunda samimiyetsiz olduklarının açık bir kanıtıdır.

Birbiri ardı sıra silahsızlanma konferanslarının toplanmasını öneren Sovyetler Birliği'nin 1960'lardan bu yana gerçek faaliyeti ise sürekli olarak silahlanmadır. Onun sosyal-emperyalist tabiatı kaçınılmaz olarak silahlanmaya, savaş hazırlığına ve saldırı siyasetine

yol açmaktadır. Bu siyasetin iktisadî temeli ise Sovyetler Birliği'ndeki tekeller devlet kapitalizmidir. İktisadî ve malî gücü Amerikan emperyalizminden geride bulunan Sovyet sosyal-emperyalizmi dünyaya hakim olabilmek için esas olarak askerî gücüne dayanmak zorundadır. Bu nedenle Sovyet ekonomisi bir savaş ekonomisi haline gelmiş durumdadır. Halen Sovyet gayri safî millî hasılası ABD'ninkinin ancak yarısı kadar olduğu halde Sovyet askerî harcamaları ABD'ninkine aşağı yukarı eşittir. Sovyet askerî harcamaları devlet bütçesinin üçte birine ulaşmaktadır. Peki, kendisi sürekli olarak silahlanan ve bir dünya savaşına hazırlanan Sovyetler Birliği'nin ikide bir silahsızlanma önerileri getirmesinin ardında ne yatmaktadır?

İki süper devletin yaptıkları zirve toplantıları ve silahsızlanma görüşmeleri dünya halklarının ve ülkelerinin savaş tehlikesine karşı uyanıklıklarını köreltmeyi amaçlamaktadır. Onlar, böylece, hızlı bir şekilde silahlandıkları gerçeğini örtbas edebileceklerini hesap etmektedirler. Özellikle sosyal-emperyalistler gerçek saldırgan yüzlerini gizlemek için böyle toplantılardan azamî ölçüde yararlanmaya çalışmaktadırlar. Sos-

Sovyet denizcileri yeni çarlara karşı ayaklandı

Sovyetler Birliği'ndeki sosyal-faşist diktatörlük her geçen gün halkın daha çok nefretini kazanmakta ve tepkilere yol açmaktadır. Son olarak, 6 Mayıs 1976 tarihli gazetelerde de yer alan haberlerden anlaşılacağına göre, bir Sovyet destroyerinin mürettebatı isyan ettikleri gerekçesiyle savaş uçakları tarafından bombalanmıştır. Yoğun bombardıman sonucunda çok sayıda denizci ölmüştür.

Başında çıkan haberlere göre Sovyet donanmasında bu tür olaylara son zamanlarda sık sık rastlanmaktadır. Özellikle Angola savaşının başlaması ve savaş sonrasında donanmada huzursuzluk artmış, ve Sovyet yöneticilerine yönelik protesto hareketleri yaygınlaşmış durumdadır.

Öte yandan Sovyetler Birliği'nin Gürcistan Cumhuriyeti'nde Sovyet yönetimini protesto eden olaylar hız kazanmıştır. Son iki yıl içinde Gürcistan'da 80 mi binalar sık sık bombalanmaktadır.

Bütün bunlar, Sovyetler Birliği'ndeki sosyal-faşist diktatörlüğün ayakta kalabilmesi için halkı nasıl bir baskı altında tuttuğunu göstermektedir.

1917 Ekim Devriminden önce eski Rus çarlarının Potemkin Zırhlısı mürettebatına saldırımları onları yıkılmaktan kurtarmıştı. Bugün de Yeni Çarların Strozhevoy destroyerine yağdırdıkları bombalar onların yıkılmasını engelleyemeyecek tir.

KÜÇÜK BİR ÜLKE DE SAVAŞA KARŞI HAZIRLIKLIL OLMAKTA DİR

İsviçre, doğal güzellikleri nedeniyle "Avrupa'nın bahçesi" adını almıştır. Görünüşteki yüzeysel huzurun altında, iki süper devlet Sovyetler Birliği ile ABD'nin Avrupa'ya hükmetmek için sürdürdükleri şiddetli çatışma vardır. Onların rekabeti, özellikle de sosyal-emperyalizmden gelen askerî tehdit, İsviçre halkı arasında gittikçe daha büyük kaygılara yol açmaktadır. Sovyetler Birliği şimdi Avrupa'da, NATO'nunkini fersah fersah geçen bir konvansiyonel güç bulundurmaktadır. Geçtiğimiz yıl içinde saldırgan gücünü, hem nitelik hem nicelik bakımından deşhet verici boyutlara ulaştırmıştır. Eski İsviçre Federal Başkanı bir keresinde, Orta Avrupa'daki askerî çatışmanın, başka herhangi bir yerden daha fazla ve daha iyi teçhiz edilmiş olarak sürdürüldüğünü ve buradaki rekabetin, başka herhangi bir yerde olduğundan daha tayin edici olduğunu belirtmişti.

Bu ülkede gezen bir insan, genel olarak halkın savaş tehlikesine karşı uyanıklığına tanık olabilir. Birçok İsviçreli dost, İsviçre'nin savunmasını güçlendirmesi ve her an yabancı saldırganlığa karşı direnmeye hazır olması gerektiğini, ülkenin bağımsızlığının ancak böyle korunabileceğini söyledi. Bu düşünceyi esas alan bir siyaset uyarınca bu ülkede zorunlu bir askerlik sistemi uygulanıyor. Bu sistemde her yıl on binlerce genç, askerî eğitim görmek üzere orduya alınıyor. Ayrıca 20-50 yaşları arasında her normal vatandaş, her yıl hafif ateş etme talimi görmek zorundadır. Bunlar, dışardan bir saldırganlık olasılığı karşısında, 600 binin üzerinde askerinin seferber edilmesini teminat altına alıyor.

İsviçre, askerlerinin savaşma hazırlığı ve çarpışma gücünü gözden geçirmek amacıyla sık sık askerî tatbikatlar düzenler. Geçenlerde Kuzeydoğu İsviçre'de yapılan askerî tatbikata yaklaşık 40 bin kişi katıldı. Tatbikatta varsayım olarak, Ren Nehri'nin geçtikten sonra ülke topraklarının içine kadar sokulan bir orduya karşı, birlikler karşı-saldırıya geçti ve sonunda istilacıları topraklarından sürdüler.

İsviçre'de gittikçe daha çok sayıda insan, süper devletlerin saldırısını altetmede halk kitlelerine dayanmanın gereğini kavramaktadır. Onlar, tek başına silahlı kuvvetlerin zaferi sağlayamayacağını görüyorlar. İs-

viçreli bir dost, kendi ülkesinin bir halk savunması siyaseti izlediğini ve bu siyasetin askerî, sivil, iktisadî ve sosyal bütün yönleri kapsadığını söyledi.

1975'ten sonra ülke, nüfusun üçte ikisini alabilecek kadar yeraltı sığınağı ve 600 tane yeraltı sivil savunma komuta mevzii yapmış bulunuyordu. İhtiyaç doğduğunda herkesin sığınaklara girebilmesi için çaba harcanıyor. Örnek olarak Bern şehrinde yeraltında yapılan bir çalışmayı alalım: Sığınakın bir komuta mevzii, bir hastanesi, savunma personeli için bir bekleme mevkii ve sığınak yeri var. Alarm ve haberleşme sistemiyle denetlenen sığınak yeri her türlü kimyevî silaha karşı korunmuş, pompa ve jeneratörleri ve bin kişiye on beş gün yetecek kadar yiyecek ve su stoku var. Bern'de her evin altına bir sığınak kazılması tavsiye ediliyor. Şehirdeki fabrikalar ve hükümet dairelerinin genellikle kendi yeraltı tesisleri var. Böylece savaş halinde ya da herhangi bir olağanüstü durumda şehirde herkes sığınacak bir yer bulabilecek.

Son yıllarda İsviçre'nin aldığı sivil savunma tedbirleri Avrupa'da büyük bir ilgi uyandırdı. İsveç, Danimarka, Norveç ve bazı başka ülkelerin sivil savunma yetkilileri, sivil savunma tedbirlerini incelemek üzere adamlarını İsviçre'ye göndermişlerdir.

İsviçre tarafsız bir ülkedir. Ülkenin barışsever halkının, yabancı saldırganlığa karşı savaşmak üzere ayaklanmada şanlı bir geleneği vardır. İsviçreli bir dost geçmiş anarken, İkinci Dünya Savaşı sırasında İsviçre'nin iki kez yabancı istila tehdidine maruz kaldığını ama yirmi dört saat içerisinde yarım milyon İsviçreli asker cepheye seferber olunca saldırganın caydığını hatırlattı.

Bugünkü uluslararası duruma değinen bir başka İsviçreli dost şunu belirtti: İsviçre'nin barışı ve tarafsızlığı, silahla savunulmalıdır.

Üçüncü bir dost da özellikle, küçük bir ülke olan İsviçre'nin kendine ait modern bir millî savunmaya ihtiyacı olmadığını iddiasını çürüttü ve şöyle dedi: Böylesi bir iddiaya hiç bir İsviçreli hak vermez. Bugünkü duruma bakılacak olursa, küçük bir ülke bile hazırlıklı olmalıdır.

(YENİ ÇİN HABER AJANSI'NDAN ALINMIŞTIR)

YUGOSLAVYA MİLLİ SAVUNMASINI GÜÇLENDİRİYOR

"ANSIZIN YAKALANMAYALIM"

Bütün dünyada saldırgan yüzü gittikçe açığa çıkan Sovyet sosyal-emperyalistlerine karşı çeşitli ülkeler uyanıklıklarını arttırmak ve muhtemel bir savaş tehlikesine karşı hazırlıklı olmak için çeşitli tedbirler almaktadırlar. Sovyet saldırısına uğrama tehlikesi fazla bölgelerden biri olan Balkan ülkeleri bir taraftan sivil savunma tedbirlerini geliştirirken, diğer taraftan da halkın silahlanması için çalışmalar sürdürmektedirler. Yugoslavya'da bu konuda "Ansızın Yakalanmayalım" adıyla tatbikatlar yapılmakta, okullarda öğrencilere savaşla ilgili dersler okutulmaktadır.

Cu En-lay'ın konuşmaları, "Halkın Gazetesi" makaleleri ve Yeni Çin Ajansı büttenlerinden derlenmiştir

ÇEKOSLOVAKYA HALKI, SOSYAL-EMPERYALİSTLERİ ALTEDECEKTİR!

LUMUN BIÇAĞINI SAKLIYORLAR

yal-emperyalistler ve onların revizyonist ajanları bu tür konferanslarla dünya ülkeleri ve halklarında sahte bir güvenlik duygusu yaratmak istiyorlar. Onlar, Lunun için Asya ülkelerini ve halklarını esas olarak tehdit eden kendileri olduğu halde, içinde Sovyetler Birliği'nin de yer alacağı bir "Asya Kollektif Güvenlik Sistemi" kurulmasını önermektedirler. Bununla da kalmayarak, onlar bizzat böyle toplantıların ve konferansların yapılması için hükümetlere baskı yapmaktadırlar. Onlar, bu nedenle, çeşitli Üçüncü Dünya ülkelerine, özellikle de Türkiye gibi Sovyet saldırı ve şgal tehdidi altında olan ülkelere "saldırmazlık paktı" önerilerini kabul ettirmeye çalışmaktadırlar.

Ülkemizdeki revizyonistler de sosyal-emperyalist efendilerinin yayılma siyasetlerine hizmet etmektedirler. Birinci olarak, revizyonistler Türkiye'nin silahlanmasına karşı çıkmaktadırlar. İkinci olarak, revizyonistler Sovyetler Birliği ile saldırmazlık paktı imzalanmasını istemektedirler. Bir yandan Türkiye'nin si-

lahsızlanması diğer yandan Rusya ile saldırmazlık paktı anlaşması; sosyal-emperyalistlerin istedikleri de budur. Böylece Türkiye sosyal-emperyalistler için kolay yutulur bir lokma olacaktır. Revizyonistler, bunun için, insanların barışçı duygularından yararlanmak istemektedirler. Sürekli olarak silahsızlanma çağrıları yapan sosyal-emperyalistlerin hızla silahlandıklarını gözlerden kaçırmak için bu konuda tek lâf etmemektedirler. Revizyonistler, Üçüncü Dünya ülkelerinin, küçük ve orta büyüklükteki ülkelerin askerî güçlerini artırmalarına neden karşıdılar? Çünkü bu, sosyal-emperyalist saldırı ve yayılma emellerine set çekmektedir.

Devrimciler Türkiye'nin silahsızlandırılması yolundaki revizyonist propagandaya karşı çıkmalıdır. Bu propagandanın amacı, işçi sınıfını ve bütün halkı bir dünya savaşı tehlikesine karşı hazırlıksız bırakmaktır.

Çavuşesku Sosyal-Emperyalist ideolojiyi mahkum etti

Çekoslavakya'da bir sendika kongresinin açılışında, aralarında Suslov, Ponomarev ve Krilenko gibi Sovyet ideolog ve yetkililerinin de bulunduğu Sovyet heyetinin önünde bir konuşma yapan Romanya Devlet ve Parti Başkanı Çavuşesku, son günlerde "hem de Marksizme dayanılarak milletin rolünün ve egemenlik prensibinin küçümsendiğini" belirtmiş ve şöyle demiştir:

"Bazı filozoflar ve teorisyenler, proleter enternasyonalizminin Marksist-Leninist kavrayışına dayanarak milletin tarihi misyonunu doldurduğunu, milletin sosyalizmde hiç bir perspektife sahip olmadığını ve milli bağımsızlığın savunulmasının Marksizm-Leninizmi çiğnemek ve burjuva milliyetçiliğine düşmek olduğunu ve bağımsızlığın savunulmasında, ısrarın devrimci mücadele için esas tehlike olduğunu ispat etmeye çalışıyorlar. Onlar milli egemenliğin enternasyonalizmle bağdaşmaz olduğunu ileri sürüyorlar. Burada, bu gibi bakış açılarının tamamen yanlış olduğunu söylemek gerekir. Bu bakış açıları sadece gerçeklerle değil, Marksizm-Leninizmin temel doğrularıyla

da çelişme içindedir... Ülkenin hürriyet ve egemenliğini savunmak ve o ülkeye özgü sosyal sistemi inşa etmek önder sınıf olarak o ülkenin proletaryasının sadece hakkı değil, aynı zamanda görevidir de. İktidara gelen bir ülkenin işçi sınıfı için en kötüsü, milli bağımsızlığı koruma sorumluluğunu çiğnemektir. Bu, devrimci Marksist-Leninist ilkelere, komünistlerin tarihi görevlerine yan çizmek, kozmopolitizme ve milli nihilizme düşmektir."

Çavuşesku Çekoslavakya'daki konuşmasında Lenin'den şu alıntıyı yapmıştır: "Eğer biri köle olarak doğmuşsa, buna kimse birşey yapamaz. Fakat hürriyetini kazanmaya çalışacağı yerde köleliğini haklı çıkarmaya ve mazur göstermeye çalışırsa, bir uşak ve yaltakçısıdır ve bu nefret ve tiksintiye layıktır." Lenin'in bu sözlerine ilave edilecek pek bir şey yoktur. Proleter enternasyonalizmin doğru temeli egemenlik ve bağımsızlık, her ülkede işçi sınıfının gücüdür. Yoksa hayatın objektif gerekliliğiyle çelişme halinde olan şu veya bu tez veya ilke yararına milli menfaatlerden taviz verilmesi değildir."

Batılı bir gazeteci Kamboçya'daki katliam haberlerini yalanladı

Japon gazetecisi batı basınında Kamboçya ile ilgili olarak çıkan haberlerin tümüyle uydurma olduğunu öne sürdü.

BANGKOK (Günaydın Dünya Servisi)- Kamboçya'ya izinsiz girdiği için tutuklanan ve bir hafta hapis yattıktan sonra serbest bırakılan bir Japon gazeteci, 'Batı' da Kamboçya ile ilgili yayınlarında her bir tümüyle uydurma olduğunu söylemiştir.

katliam yapıldığını ve eski rejim taraftarı 100 bin kişinin öldürüldüğünü yazmaktadır. Sözü geçen Japon gazeteci için de batı basınında da dövuşüğü ve işence gördüğüne dair haberler çıkarılmıştır.

Tayland'a gelen Japon gazeteci, kendisine işkence yapıldığına ilişkin haberleri yalanlamış ve aksine çok iyi davranıldığını söylemiştir.

ÇİN, DIŞ POLİTİKASINI NÜKLEER TEHDİTLE YÜRÜTMİYEN TEK ÜLKE

Yabancı gözlemciler, dünyanın nükleer silahlara sahip ülkeleri arasında sadece Çin Halk Cumhuriyeti'nin, bu silahlardan dış politikasını yürütmekte yararlanmadığını ve Çinli yetkililerin nükleer deneylerle silah yapımına gereken ağırlığı kasıtlı olarak vermediklerini, belirtmektedirler.

Aynı konuda ayrıntılı bir yorum yayınlayan "International Herald Tribune" gazetesi, yabancı gözlemcilerin bu ifadelerini doğruladı ve Çinlilerin, yıllardır kasıtlı olarak nükleer çalışmalarını yavaşlattıklarını ileri sürdü.

"International Herald Tribune" gazetesinin yorumu şöyle devam ediyor: "Çin Halk Cumhuriyeti'nin bir nükleer güç haline gelmesi, Pekin yöneticilerinin izlemeyi gelenek haline getirdikleri ılımlı ve akılcı dış politikayı tehlikeye sokacak yerde, daha da pekiştirdi. Çinliler, nükleer silahları geliştirdikten sonra, soğukkanlı ve her türlü saldırganlıktan uzak dış politikalarında daha da kararlı hale geldiler. Oysa başlangıçta, nükleer bir güç haline gelmenin Pekin yöneticilerini saldırgan bir poli-

tika izlemeye iteceği sanılmaktaydı."

SANTAJDAN KAÇINIYORLAR

Çin Halk Cumhuriyeti'nin 11 yıl önce dünyanın nükleer güçleri arasına katıldığını belirten "International Herald Tribune" gazetesine göre, Pekin yönetimi aradan geçen süre içinde, bir kez bile komşularını elindeki bu güçle tehdit etmedi ve isteklerini kabul ettirmek için nükleer şantajı bırakmadı. Bunun uluslararası ilişkilerde başka bir örneği bulunmadığını hatırlatan gazete, Pekin yönetiminin ileride tutumunu değiştireceğini gösteren işaretlere rastlanmadığını da kaydetti.

DENEY YAPMIYORLAR

Çin Halk Cumhuriyeti 1964 yılından bu yana geçen dönemde 18 nükleer deneme yaptı. Uzmanlar, istense, Pekin yöneticilerinin çok daha fazla sayıda deney yapılmasını sağlayabileceklerini de belirtmektedirler. Örneğin aynı dönem içinde Sovyetler Birliği 167, Amerika ise 278 deneme yaptı.

POLİTİKA-19.4.1976

KAMBOÇYA AMERİKAN EMPERYALİSTLERİNİN KATLİAM HABERLERİNİ YALANLADI.

Kamboçya halkının yiğit mücadelesiyle ülkeden sürülüp atılan Amerikan emperyalistleri ve uşakları, şimdi de devrimci iktidarın Kamboçya'da kitle katliamı uyguladığı yolunda yalan haberler yaymaktadır. Emperyalistler ve uşakları böylece halkın devrimci iktidarını karalamaya çalışmaktadırlar. New York'ta Deniz Hukuku Konferansına katılan Kamboçya hükümetinin diplomatik temsilcisi, katliam haberlerini yalanlamış ve şöyle demiştir: "Hükümetimiz millî birliği istemekte ve halkın en geniş onayını almayı amaçlamaktadır. Biz, halkımızın çoğalmasını istiyoruz, kökünün kazanmasını değil".

CHP'NİN İSMET PAŞA'DAN KALMA DIŞ POLİTİKASI

(Baş tarafı 3. sayfada)

di yarı-sömürgesi haline getiriyordu. Şimdi aynı oyunu, günümüzün genç ve en ihtiraslı emperyalisti olan Sovyetler Birliği oynamaktadır. İsmet Paşa politikası da, dünyadaki bu değişiklikten ister istemez etkilenmektedir. Bu politikayı en açık bir şekilde savunan Mustafa Ok, özet olarak şunu söylemektedir: ABD zayıflıyor, Sovyetler Birliği ise güçlenmektedir. Bu sebeple Sovyetler Birliği ile arayı iyi tutmak gerekir.

Bu anlayış, büyük emperyalist devletlere karşı bağımsızlığımızı savunmakta daha uyanık davranacağımız yerde, kuvvetli önünde boyun eğme anlayışıdır. Bu anlayıştan yararlanacak olan da kuvvetli emperyalist devletten başkası değildir.

Hatırlanacağı gibi, 1960'tan sonra halk yığınları bağımsızlık isteğiyle "Kahrolsun ABD Emperyalizmi" şiarını ileri sürdüğü zaman, İsmet Paşa "büyük devletlere düşmanlık yapılmasının karşısında olduğunu" söylüyordu. Bu düşünce birçok olumlu değişikliğe rağmen CHP'den sökü-

lup atılmamıştır. Son CHP kurultayında delegeler "Kahrolsun Amerika" sloganını attığı zaman Ecevit delegeleri susturdu ve "kimse kahrolmasın" dedi. O zamandan beri ABD'nin gerileyişi daha açık olarak ortaya çıkmıştır ve buna paralel olarak CHP yöneticilerinde diğer süper devlete karşı teslimiyet eğilimi de güçlenmiştir.

YENİ MİLLİ SAVUNMA ANLAYIŞI HANGİ TEMELLERE DAYANMALIDIR?

ABD işbirlikçilerinin millî savunma anlayışının terkedilmesini, devrimciler 25 yıldır istemektedir ve "Kahrolsun ABD Emperyalizmi" şiarını İsmet Paşa'ya rağmen bugün tüm halkın isteği olmuştur. Fakat bugün de ABD işbirlikçisi bir millî savunma anlayışının yerine, Sovyet sosyal-emperyalizmi ile uzlaşan, Yeni Çarların tehditlerine boyun eğen bir anlayışın getirilmesi tehlikesi vardır. Sosyal-emperyalizmin beşinci kolu olan sahte İKP revizyonistleri bütün çabalarını buna yöneltmektedir. CHP'nin ve Ecevit'in bu konuda uyanık davranması, halkımızın yararına olacaktır.

na olacaktır.

Yurdumuzun savunulması, millî bağımsızlığımızı her alanda kazanmayı ve korumayı esas alan, halka güvenen sağlam bir temel üzerine oturtulmalıdır.

Gerçekten de Türkiye'nin, millî bağımsızlığının her alanda kazanılması ve korunması amacıyla yeni bir savunma anlayışına ihtiyacı vardır. Bu yeni millî savunma anlayışının dayandığı dış politika şu olmalıdır.

1. İki süper devlete, özellikle daha saldırgan ve tehlikeli olan Rus sosyal-emperyalistlerine karşı millî bağımsızlıktan yana kararlı bir tutum ve yeni bir dünya savaşına hazırlıklı olmak.

2. Komşularımız Yunanistan, Arap ülkeleri, İran, Pakistan ve başta Orta Doğu ülkeleri olmak üzere bütün Üçüncü Dünya ülkeleriyle dostluk ve dayanışma.

3. Millî bağımsızlığımızı korumak ve eşit ilişkilerde bulunmak şartı ile Avrupa ülkeleriyle dostluk ve dayanışma.

4. İki süper devlet arasındaki çelişmelerden sonuna kadar yararlanmak ve bunu yaparken özellikle daha büyük tehlike oluşturan Sovyet sosyal-emperyalizmine karşı dikkatli olmak.

İkinci Dünya Savaşında Zafer, Saldırganın Doğru Tesbit ve Tecritiyle Kazanıldı

İkinci Dünya Savaşında dünya halklarının kazandığı zaferin 31. yıldönümünü kutluyoruz. Stalin'in önderliğinde dünya halkları Alman, İtalyan ve Japon saldırganlarını büyük bir bozguna uğrattılar. Bugün dünya tekrar yeni bir dünya savaşı tehlikesiyle karşı karşıyadır. İkinci Dünya Savaşında kazanılan zaferin tecrübesi bugüne de ışık tutacak değerli derslerle doludur.

PAYLAŞIM TALEP EDENLER FAŞİST ÜLKELERDİ

Birinci dünya savaşından yenik çıkan Almanya Versay Anlaşmasıyla köleleştirilmek istendi. Fakat belirli bir gelişme için Alman emperyalistleri yeniden güç topladılar. Kapitalizmin eşit olmayan gelişmesi sonucu İngiliz-Fransız emperyalistleri nüfuz alanlarında geriler veya onları korumaya çalışırken Alman emperyalistleri yeni nüfuz alanları talep ettiler. 1929-33 dünya buhranının da etkisiyle Alman tekelci burjuvazisi içerde halkın mücadelesini bastırmak, dışarda diğer halkları köleleştirmek ve dünyayı yeniden paylaşmak için saldırgan bir savaşa hazırlanmak amacıyla faşizme başvurdu. Kapitalist üretimi ve devletin bürokratik gücünü tek bir merkezileşmiş mekanizma içinde topladı. Bütün ekonomisini bir savaş ekonomisi haline getirdi ve azgınca silahlandı. Bu gelişmeye paralel olarak faşizm dünya çapında bir yükselme gösterdi. Alman-İtalyan-Japon saldırgan ittifakı kuruldu. Savaşın esas kaynağı, esas saldırgan güç, bu faşist ittifaktı. Dimitrov, Birinci Dünya Savaşına değindikten sonra şöyle devam etmektedir.

"O zamanlar dünya, dünya üzerinde hakimiyetlerini kurmaya çalışan, emperyalist savaşı hazırlayan ve tahrik eden iki emperyalist savaş ittifakına bölünmüştü. O zamanlar ne proletaryanın zafer kazandığı bir ülke, ne de faşist diktatörlüğün olduğu ülkeler vardı.

"Fakat bugün durum başkadır. Bugün, birincisi barışın en güçlü kalesi olan proleter bir devlet, ikincisi açık faşist saldırganlar, üçüncüsü devlet ve milli bağımsızlıklarını kaybetmek tehlikesiyle karşı karşıya olan bir dizi ülke, dördüncüsü, şu anda barışın korunmasını isteyen başka kapitalist ülkeler vardır. Bundan dolayı bütün devletleri saldırgan olarak ele almak tamamen yanlıştır. Sadece, gerçek saldırganı gizlemeye uğraşan kimseler bu gerçekleri böylesine tersyüz edebilirler." (Savaşa ve Faşizme Karşı Birleşik Cephe, S.199 AYDINLIK YAYINLARI)

BARİŞ MASKESİ ALTINDA SAVAŞ HAZIRLIK

Faşist ittifak yeni bir dünya savaşına hazırlanırken İngiliz ve Fransız emperyalistleri ile son hesaplaşmaya gitmeden önce adım adım mevzileri ele geçirmeye çalıştı. Uzak Doğuda Japon emperyalistleri de 1931'de Mançurya'yı işgal ettiler. Daha sonra saldırılarını Çin'in içine doğru genişletmeye başladılar. İtalyanlar Habeşistan'ı işgal etti. Almanya ve İtalya, İspanya'ya müdahale ettiler. Almanya Avusturya'yı ve Çekoslovakya'yı işgal etti.

Faşistler bütün bunları yaparken dünya halklarını uyutmak ve silahsızlandırmak için barış sözlerini dillerinden düşürmediler. Mesela Hitler Çekoslovakya'nın Südetler Bölgesini işgal ettikten sonra tezgahlanan Münih komplosunun akabinde barışı bozmayacağı ve savaşa karşı olduğunu söyledi. Bu sözlerden

bir yıl sonra Polonya'ya saldırdı ve İkinci Dünya Savaşı başladı. Hitler, önce Almanya'nın egemenliğinden bahsediyordu. Ama sonra bütün Almanların birliğini sağlamak çabalarıyla komşularına saldırdı. Arkasından bütün dünyaya hükmetmek için dünya savaşını başlattı. Milletlerin kurtarıcısı pozunu de elinden bırakmadı. İngiliz emperyalistleri dünyanın önemli bir kesimine hükmediyorlardı. Hitler büyük bir anti-emperyalist pozuna bürünüp İngiliz emperyalizminin halkları ezdiğini belirtiyordu. Faşist afişlerde, İngiliz emperyalizmi bir aptapot gibi gösterilip dünya halklarının anti-emperyalist duygularını istismar edilmeye çalışılıyordu. Hatta Hitler savaş sırasında Norveç'i işgal ederken Norveç'in bağımsızlığını ortadan kaldırmaya niyetli olmadıklarını, tam tersine Norveç'in bağımsızlığı ve toprak bütünlüğünü İngiliz-Fransız emperyalistlerine karşı korumak için işgal ettiklerini söyledi.

Stalin'in önderliğindeki dünya proletaryası bütün bu demagojileri mahkum etti. Meselenin dünyanın yeniden paylaşılması olduğunu, emperyalistlerin çelişmeleri çözmenin sonuçta, savaştan başka yolu olmadığını belirtti. Üçüncü Enternasyonal, "faşizm savaş demektir" diyerek esas saldırganı doğru tesbit etti. Enternasyonal, Hitler'in barış sözlerinin savaşa hazırlığı gizlemek için başvurulan bir sahtekarlık olduğunu belirtti. Yıllar önceden savaşı tehlikesine dikkati çekti ve ona karşı hazırlanmak gereğini belirtti. Dimitrov bu konuda şöyle diyor:

"Yedinci Kongre (1935 de toplanan Üçüncü Enternasyonal Kongresi-H.S.) faşizmi savaş kundakçısı olarak nitelendirdiğinde ve artan yeni bir emperyalist savaş tehlikesine ve faşizme karşı mücadelede güçlü bir birleşik cephe yaratılması gerekliliğine işaret ettiğinde, işçi hareketi içinde bile, biz komünistleri, sözde kasıtlı olarak sadece propaganda amacıyla faşizme böyle bir rol yakıştırmakla ve savaş tehlikesini abartmakla suçlamaktan utanmayan oldukça çok kimse vardı. Bir kısmı bunu bilinçli olarak, hakim sınıfların menfaati için, diğerleri ise siyasi dargörürlüğün neticesi o-

larak yapmaktadırlar. Ancak geçen iki yıl böyle bir suçlamanın bütün abesliğini yeter derecede açıklıkla göstermiştir. Barışın dostları da düşmanları da şimdi açıkça yaklaşan yeni bir dünya savaşı tehlikesinden bahsetmektedirler. Ve açıkça faşist hükümetlerin savaş kırtıcısı olduklarından şüphe edecek ciddi insan bulmak zordur. Tek tek ülkelerde savaş gerçekten daha şimdiden başlamıştır." (Aynı eser S.223-224)

YÜKSELEN EMPERYALİZM : RUSYA

Bugün dünyada durum nedir? İkinci Dünya Savaşının tecrübesi neyi göstermektedir?

Bugün iki süper devlet arasındaki rekabette dünyanın yeniden paylaşılması talebi Sovyetler Birliğinden gelmektedir. Sovyetler Birliği Hitler'inkinden daha fazla merkezileşmiş bir ekonomik ve bürokratik yapıya sahiptir. Bu gelişmeye paralel bir şekilde genel olarak diğer ülkelerde de Amerikancı faşizm gerilerken sosyal-faşizm yükselen bir akım haline gelmektedir. Sovyetler Birliği azgınca silahlanmakta ve ekonomisinin yüzde 60'ı doğrudan veya dolaylı olarak silah sanayiine hizmet etmektedir. Sovyet silah harcamalarının milli gelir içindeki payı (yüzde 19,6) Kore ve Vietnam Savaşı sırasında Amerika'nın kimi, İkinci Dünya Savaşı arifesinde Hitler'inkini (yüzde 19,2) aşmış bulunmaktadır.

Sovyetler Birliği, Hitler'in rolünü oynarken Hitler'in izinden gitmektedir. Onun Amerikan emperyalistleriyle rekabetinin odak noktası, Amerika'yı dize getirmek için göz diktiği alan Avrupa'dır. Sovyetler Birliği, Amerika'yla Avrupa'da son hesaplaşmasından önce Doğu Avrupa'daki mevzilerini elde tutmak ve yeni mevzileri ele geçirmeye çalışmaktadır. Çekoslovakya'yı işgali, Angola'ya saldırısı, Portekiz'e müdahalesi bunun bir parçasıdır.

Sovyetler Birliği, Hitler gibi, barış, yumuşama sözlerini dilinden düşürmüyor. Kendisi azgınca silahlandırarak dünya halklarını silahsızlandırmak ve uyutmak için yumuşama ve silahsızlanmadan bahsediyor. Sovyetler Birliği, Çekoslovakya'yı "sosyalizmi koruma" yaftasıyla işgal etti. Nasıl Hitler anti-emperyalist pozlar takınıyorduysa Sovyetler Birliği de dünya halklarının Amerikan emperyalizmine karşı mücadelesini kendi saldırgan amaçları için istismar etmektedir.

Hitler Çekoslovakya'yı işgal ettikten sonra Münih'te toplanan konferansta Amerika, Fransa ve İngiltere, Çekoslovakya'nın Südetler Bölgesinin Hitler'in sömürgesi olmasını resmen onayladılar. Helsinki'deki Avrupa "güvenlik" konferansında da Batı ülkeleri, Doğu Avrupa ülkelerinin sovyetlerin sömürgeleri olmasını, İkinci Dünya Savaşı sonrası sınırların dokunulmazlığı adı altında kabul ettiler. Sovyetler Birliği günümüzün Münih'i olan Avrupa Güvenlik Konferansı ile Doğu Avrupa ülkeleri üzerindeki tahakkümünü kabul ettirmekte, arkasından Çekoslovakya gibi müdahaleleri gerektiğinde tekrar yapabileceğini belirtmektedir. Konferanstaki imzaların mürekkebi kurumadan Angola'ya saldırmaktadır. İki süper devletin savaş filolarının Akdeniz'den çekilmesini talep eden Malta'yı "savaş kırtıcısı", "küçük devlet şövenizmi" diye suçlamaktadır.

Sovyetler Birliği de Hitler gibi deniz aşırı menfaatlerini korumak için her tarafta filolar bulundurma-yı meşru hakkı olarak görmekte ve sınırlı egemenlik teorisine Doğu Avrupa üzerindeki sınırsız egemenliğini savunmakta, uluslararası diktatörlük teorisine bütün dünyaya hükmetmeye hazırlanmaktadır.

Bütün bunlar neyi göstermektedir? Bunlar, bugün Brejnev'in Hitler'in izinden gittiğini ve dünya halklarının Rus sosyal-emperyalizminin müdahalecilik ve savaş siyasetine karşı hazırlıklı olmaları gerektiğini göstermektedir. Bunlar, Üçüncü Enternasyonal'in İkinci Dünya Savaşı öncesi taktiklerinin özünün bugün Rus sosyal-emperyalizmi ve sosyal-faşizm için de geçerli olduğunu ortaya koymaktadır.

**Savaşa ve
Faşizme Karşı
Birleşik Cephe**

15.-T1

G.Dimitrov

Barış istemek, veteril değildir.
Barış için mücadele edilmelidir.

Genel Dağıtım: TÜR DA
Çağaloğlu Hamam sok. No:4 - İSTANBUL